Nr. 8. Lublin, dnia 24 września 1921 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Cena numeru pojedyńczego wynosi 50 Mk. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu 500 Mk. na poczet prenumeraty; przedpłatę uiszczać można tylko w drodze Pocztowej Kasy Oszczędnościowej na konto Nr. 100.200. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce 30 Mk., za szpaltę 1500 Mk., za stronę 3000 Mk., za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 40 Mk. od osoby i wiersza.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 14.

TREŚĆ:

A.

153.

Okólnik (558) Woj. Lub. do Panów Starostów Województwa Lubelskiego oraz Pana Komisarza Rządu na m. Lublin *w przedmiocie dozorów kościelnych i ich zadań oraz obowiązków.*

L. 4386/II/1.

Zasady organizacji Dozorów kościelnych przy parafjach rzymsko-katolickich w Królestwie Polskiem, oraz prawa i obowiązki tych Dozorów w przedmiocie zarządzania majątkiem kościelnym i opieki nad świątyniami i zabudowaniami parafjalnemi zostały określone w postanowieniach królewskich Aleksandra I z dnia 6/18 marca 1817 roku i z dnia 25 grudnia (6 stycznia) 1823/4 (Dz. Pr. Król. Pol. Tom 6 Nr. 25 str. 242 i Tom 8 Nr. 35 str. 320), — w ukazach najwyższych cesarza Aleksandra II z dnia 8/20 stycznia 1863 i 14/26 lipca 1864 roku, oraz w zatwierdzonej postanowieniem Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 15/27 marca 1863 r. Instrukcji o budowie, restauracji i reperacji kościołów i innych zabudowań parafjalnych w parafjach rzymsko-katolickich i greko-unickich z dnia 5/17 marca 1863 roku (Dz. Praw. Tom 61 str. 137, 163 i 165 i Tom 62 str. 281). Nadto wydana w r. 1913 w Warszawie nakładem bibljoteki dzieł chrześcijańskich przez ks. D-ra Karola Dębińskiego, książeczka pod tytułem „Dozory Kościelne Rzymsko-katolickie w Królestwie Polskiem" zawiera w tym kierunku bardzo wiele cennych i pożytecznych przepisów i wskazówek w przedmiocie praktycznego wykonywania podanych wyżej postanowień i rozporządzeń.

Musimy jednak sobie uprzytomnić, że powołane wyżej normy prawne są przestarzałe i nie odpowiadają duchowi czasów obecnie przeżywanych, wymagają więc one znacznej rozwagi i roztropności przy wcielaniu ich w życie.

Tem nie mniej jednak — do czasu ustawowego rozstrzygnięcia czy też uregulowania w drodze wydania nowych przepisów spraw, dotyczących organizacji samych dozorów kościelnych i ciążących na nich obowiązków co niewątpliwie zostanie uskutecznione w związku z oczekiwanem zawarciem przez Polskę konkordonatu ze Stolicą Apostolską,—dotychczasowe obowiązujące w tej dziedzinie przepisy — winny być przestrzegane ze względu na przysługującą Państwu w sprawach kościelnych ingerencję, która przy obecnym stanowisku i ustroju kościoła katolickiego w Polsce, jest nieunikniona.

Z chwilą wskrzeszenia Państwa Polskiego rola kościoła rzymsko-katolickiego i to w szczególności na ziemiach b. Królestwa Kongresowego zmieniła się zasadniczo. Odzyskał tutaj katolicyzm należne mu stanowisko religji większości mieszkańców kraju. W związku z tem i przepisy, dotyczące spraw tego kościoła, muszą być stosowane wyłącznie pod kątem widzenia jego interesów i dobra, w myśl ogólnych zasad wyrażonych w artykule 114 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, uchwalonej w dniu 17 marca 1921 (Dz. Ust. Rzpl. P. Nr. 44 poz. 267) i art. 9 rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów dnia 13 listopada 1919 do ustawy tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 (Dz. P. P. P. Nr. 65 poz. 395) o organizacji władz administracyjnych II Instancji (Dz. Ustaw Nr. 90 poz. 490) zapewniającego opiekę prawną kościołowi katolickiemu ze strony władz państwowych.

Jasną więc jest rzeczą, że nadal nie mogą być stosowane ze strony władz administracyjnych rygory krępujące rozwój kościoła katolickiego na ziemiach polskich.

Wychodząc z tego założenia, uznałem za konieczne zalecić Panom Starostom, aż do czasu uchylenia lub też zmiany dotychczasowych wyżej przytoczonych obowiązujących przepisów, — w sprawach dotyczących Dozorów kościelnych oraz budowy, restauracji i reperacji kościołów i budowli parafjalnych, postępować jak następuje:

A) Aczkolwiek powołanie i stanowisko Dozorów kościelnych jest unormowane tymi samymi przepisami prawnymi, które regulują również sprawy gospodarcze kościołów i parafji rzymsko-katolickich, — jednakże są to przedmioty różne i dlatego też proszę pilnie przestrzegać, ażeby ani w uchwałach parafjalnych, ani też w ogóle korespondencji urzędowej, sprawy, dotyczące wyborów do Dozorów Kościelnych oraz składu osobowego tych Dozorów nie były łączne ze sprawami budowy, reperacji i restauracji kościołów i zabudowań parafjalnych oraz opieki nad cmentarzami.

B) Zebrania parafjalne:

1. Zebrania parafjalne mogą być zwoływane:

a) Na skutek przedstawienia:

1) prezesa dozoru,

2) właściwego dziekana, lub też:

3) wójta gminy; wystosowanego za pośrednictwem miejscowego Starostwa do Urzędu Wojewódzkiego, i za zezwoleniem tegoż urzędu, celem wyboru członków Dozoru kościelnego, — w razie wygaśnięcia kadencji, czy też złożenia z urzędu obieralnych członków tegoż dozoru; i

b) Przez Dozór kościelny — dla rozpatrzenia i zadecydowania wszelkich rachunków i spraw gospodarczych, dotyczących majątku kościelnego i budowli parafjalnych.

2. O terminie i miejscu zebrania, mający prawo głosu parafjanie—winni być powiadomieni w kościele parafjalnym z ambony przez miejscowego księdza, oraz przez urząd gminny za pośrednictwem sołtysów.

3. Do prawomocności uchwał zebrania parafjalnego, odbytego w pierwszym terminie — konieczna jest obecność większości uprawnionych do głosowania parafjan. W razie niedojścia do skutku zebrania w pierwszym terminie, — należy zwołać zebranie parafjalne w drugim terminie, które bez względu na ilość obecnych będzie uważane za prawomocne. Poddane pod obrady zebraniu wnioski są decydowane zwykłą większością głosów.

4. Przewodniczącym zebrań parafjalnych jest z urzędu wójt właściwej gminy, lub też sołtys wsi kościelnej.

5. Porządek dzienny oraz wnioski na zebrania parafjalne, układa i referuje miejscowy dozór kościelny.

6. Na zebraniach parafjalnych winny być rozstrząsane i decydowane jedynie sprawy wyboru członków dozoru kościelnego, oraz kwestje, wyłącznie natury gospodarczej, nie mogą być więc tam podejmowane dyskusje i uchwały w sprawach dotyczących

polityki czy też porachunków z duchowieństwem, jak to niestety miało miejsce w ostatnich czasach.

7. Decyzje zebrań parafjalnych winny być wpisane do księgi uchwał, odnośny zaś protokuł ma zawierać dane: a) w jakim terminie odbyło się zebranie, b) kto na niem przewodniczył, c) ile osób ma prawo głosu na zebraniu parafjalnem, d) ilu uprawnionych do głosowania wzięło udział w tem zebraniu, oraz e) jaką ilością głosów obecnych została zadecydowana każda z poszczególnych oddanych pod obrady zebraniu — pozycji.

Protokuł ten — dozór kościelny, czy też urząd gminny przedstawi mi za pośrednictwem starosty do zatwierdzenia ewentualnie przesłania go w tym celu do Ministerjum Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

C) Dozory kościelne:

1. Skład dozoru kościelnego w parafji stanowią:

a) z urzędu: przewodniczący Kolator-Dziedzic, lub też wójt gminy,—a w miastach burmistrz i dziekan dziekanatu do którego parafja należy, oraz

b) trzech członków wybieranych na lat 6 z pośród uprawnionych do tego parafjan, a zatwierdzonych przez Władze Państwowe.

2. Ponieważ dozór kościelny jest powołany do opieki nad majątkiem kościelnym, stanem świątyń i zabudowaniami parafjalnemi, przeto sama logika wskazuje, że mogą do niego wchodzić jedynie ludzie dbali o dobro kościoła. Dlatego też,—przedstawiając wybranych na zebraniach parafjalnych kandydatów na członków dozorów kościelnych do zatwierdzenia,—obowiązani są Panowie Starostowie składać mi jednocześnie sprawozdanie o ich politycznej i moralnej wartości i stawiać ze swej strony wnioski w przedmiocie zatwierdzenia wybranych kandydatów na stanowiska członków dozoru kościelnego, oraz czy w razie udzielenia im ze strony władz państwowych tego zatwierdzenia można oczekiwać od nich owocnej pracy dla dobra kościoła i parafji i

3. Aczkolwiek członkowie dozoru kościelnego z urzędu,—nie podlegają zatwierdzeniu,—jednakże dla dokładnej ewidencji, przy przedstawieniu protokułów o wyborze kandydatów na członków dozoru kościelnego, proszę mi donosić, kto w danej parafji wchodzi w skład dozoru kościelnego z urzędu.

Ponieważ w bardzo wielu parafjach, jak to wynika z otrzymywanych przezemnie doniesień i sprawozdań urzędowych,—dozory kościelne, zostały zdekompletowane, w innych zaś zupełnie nie istnieją, przeto polecam Panom Starostom, zbadać daną sprawę z całą dokładnością i tam, gdzie zajdzie tego potrzeba, podjąć kroki w przedmiocie uzupełnień, czy też wyboru członków Dozoru kościelnego.

Do załatwienia tej sprawy wyznaczam Panom termin do dnia 1 października 1921.

Do tego czasu przedstawią mi Panowie Starostowie dla ewidencji skład osobowy wszystkich dozorów kościelnych przy parafjach istniejących na terenie powiatu.

D) Budowa, restauracja i reperacja kościołów, budowli parafjalnych i ogrodzeń.

Rząd zaborczy w tej dziedzinie czynił rozmaite utrudnienia—w szczególności gdy chodziło o wzniesienie lub restaurację świątyń katolickich. W takich razach akcja była rozkładana na cały szereg etapów i paraliżowała zabiegi parafjan. Obecnie oczywiście nie może mieć to miejsca. To też nie ulega wątpliwości, że wszędzie tam, gdzie będzie sobie życzyła tego ludność parafji, czy to budowy lub restauracji kościoła, albo zabudowań parafjalnych, zawsze uzyska zatwierdzenie i zezwolenie władz państwowych—o ile będą zachowane konieczne przepisy i formalności. Dlatego też, w razie powzięcia w tym kierunku odnośnych decyzji — najpraktyczniej będzie cały wygotowany w tym przedmiocie operat jednocześnie przedstawić władzom administracyjnym do rozpatrzenia i zatwierdzenia.

Operat taki winien zawierać:

1) Protokuł dokonania przez dozór kościelny wraz z architektem i lekarzem powiatowym oględzin terenu i dotychczasowych budowli, opisanie ich stanu, oraz projektu wzniesienia nowych budowli, czy też restauracji nowych budowli, czy też restauracji istniejących, oraz na czem restauracja ta ma polegać.

2) Uchwałę zebrania parafjalnego w przedmiocie podjęcia tych robót oraz oznaczenia sposobu zebrania niezbędnych na ten cel funduszów drogą rozkładki.

3) Zatwierdzone przez Ministerjum, Okręgową Dyrekcję Robót Publicznych i inżyniera powiatowego, plany i kosztorysy zamierzonych robót.

Wyjaśniam, że tam, gdzie będzie chodziło o pobudowanie, kapitalny remont, lub przebudowanie kościoła, odnośny projekt winien być przez Dozór kościelny przedstawiony architektowi powiatowemu, do rozpatrzenia i skierowania do ostatniej aprobaty technicznej z następującemi niezbędnemi dokumentami: a) uchwałą zebrania parafjalnego w przedmiocie budowy, czy też remontu kościoła, b) zezwoleniem czy też opinją Kurji Biskupiej Djecezjalnej — co do wyrażenia zgody na pobudowanie w danej miejscowości kościoła, lub też dokonanie przebudowy czy też remontu świątyni istniejącej i c) opinją zwołanej przez Starostę komisji sanitarno-budowlanej, iż w zaprojektowanem miejscu, kościół może stanąć. Ze względu na znaczne wydatki, związane z wygotowaniem ostatecznych planów budowy świątyń, projekty wzniesienia nowych kościołów, mogą być przedstawiane szkicowo, a nie w ostatecznej formie, — ze względu na konieczność uprzedniego uzyskania akceptacji projektu ze strony Ministerjum Robót Publicznych. Po zaaprobowaniu szkicu przez Ministerstwo, należy plany wygotować w ostatecznej formie i przedstawić ponownie w dwóch egzemplarzach do zatwierdzenia przez Okręgową Dyrekcję Robót Publicznych. Plany budowy i remontu innych budynków parafjalnych muszą być również przez Okręgową Dyrekcję Robót Publicznych, czy architekta powiatowego rozpatrzone i zatwierdzone. Również architekt powiatowy winien rozpatrzyć i poświadczyć wszelkie kosztorysy, dotyczące budowy i remontu kościołów i zabudowań parafjalnych. Wreszcie nadmieniam, że wszędzie tam, gdzie będzie chodziło o przebudowę czy też remont świątyń i plebanji zabytkowych, projekty zamierzonych robót muszą uprzednio uzyskać aprobatę konserwatora Wojewódzkiego.

4) Piśmienne oświadczenie dozoru kościelnego lub też uchwałę zebrania parafjalnego o rozpatrzeniu planów i kosztorysów oraz przyjęciu ich do wykonania.

5) Rozkład niezbędnych na przeprowadzenie robót funduszów pomiędzy parafjan.

Rozkład winien być wygotowany zgodnie z uchwałą zebrania parafjalnego, oraz w myśl instrukcji

1863 r. o niepociąganiu płatników jednej kategorji do opłat ciążących na płatnikach innej kategorji, t. j. że bezrolni mogą być pociągani jedynie do opłat na zwózkę materjałów i robociznę przy fabryce.

W reskrypcie z dnia 20 czerwca 1921 Nr. 4672 Ministerjum Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia, że kupcy i przemysłowcy mogą być pociągani do opłat na rzecz budowli kościelnych i parafjalnych narówni z płatnikami pierwszej kategorji t. j. posiadaczami nieruchomości oczywiście według uchwalonego i zatwierdzonego projektu obłożenia ich odpowiednią opłatą,—zaś rzemieślnicy, wyrobnicy i robotnicy rolni winni być zaliczani do płatników drugiej kategorji t. j. bezrolnych.

W tem miejscu wypada mi zaznaczyć, że za najbardziej słuszny należy uznać system opodatkowania z morgi gruntów użytkowych, licząc 4 morgi lasu za 1 mórg ziemi ornej z wyłączeniem nieużytków.

Aczkolwiek zebraniu parafjalnemu przysługuje prawo wyboru systemu opodatkowania się na potrzeby kościoła, jednakże przepisy obowiązujące kładą niejako nacisk, ażeby opodatkowanie to było dokonywane z domu. Jest to system niedość sprawiedliwy, faworyzujący większą własność i ten to zwłaszcza system był wyzyskiwany przez rząd rosyjski celem utrudniania wznoszenia oraz remontu świątyń katolickich.

Parafjanie jaknajchętniej uciekają się do opodatkowania z morgi co należy uznać za najbardziej sprawiedliwe.

Sporządzony przez dozór kościelny rozkład zgodnie z art. 28 powołanej wyżej instrukcji z roku 1863 powinien przez 30 dni znajdować się w kancelarji dozoru kościelnego—celem udostępnienia go parafjanom, którzy z rozkładem tym powinni zaznajomić się, opatrzyć go swemi podpisami, a w razie niezadowolenia mogą zgłosić na piśmie zażalenie.

Stosownie do art. 31 tejże instrukcji z r. 1863—dozór kościelny obowiązany jest zebrać się dla rozpatrzenia ewentualnie zgłoszonych przeciwko rozkładowi rekursów i udzielić w przedmiocie tych rekursów na piśmie wyjaśnień oraz postawić odpowiednie wnioski co do ich słuszności ewentualnie uwzględnienia czy też uchylenia.

Rekursy te, wraz z oświadczeniem, winny być dołączone do rozkładu i wraz z całym operatem przedstawione do rozstrzygnięcia, i

6) Oświadczenie na piśmie dozoru kościelnego:

a) w jaki sposób zamierza on przeprowadzić zaprojektowane roboty przez oddanie ich w intrepryzę z publicznego przetargu, czy też systemem gospodarczym,

b) jakie posiada na przeprowadzenie tych robót fundusze i materjały,

c) jakiego oczekuje na ten cel wpływu z dobrowolnych opłat i

d) w szczególności przy wydatkach na cmentarze grzebalne, winien dozór kościelny wykazać posiadane z pokładnego fundusze, które w pierwszym rzędzie na wydatki związane z utrzymaniem cmentarze mają być zużytkowane.

E) Wywłaszczenie gruntów i nieruchomości.

W razie stwierdzonej konieczności powiększenia terytorjum kościelnego czy też cmentarza grzebalnego, przez wcielenie odpowiednich dla tego celu gruntów, oraz w razie konieczności nabycia jakiejkolwiek nieruchomości—winien dozór kościelny starać się tego rodzaju tranzakcje przeprowadzać w drodze dobrowolnego układu z właścicielami koniecznych do wykupienia objektów. Gdyby jednak dobrowolne układy nie doprowadziły do pożądanych rezultatów, a włączenie zaś danych objektów było dla istotnych potrzeb kościoła nieuniknione, — dozór kościelny do petycji o wywłaszczenie winien dołączyć sporządzony w obecności starosty, czy też przez niego wydelegowanego zastępcy, oraz architekta i lekarza powiatowego i przez nich podpisane:

a) protokuł oględzin zaprojektowanego do wywłaszczenia objektu,

b) wygotowany przez architekta powiatowego lub też przez niego podpisany plan sytuacyjny i orjentacyjny, podlegającego wywłaszczeniu gruntu, oraz plany budowli — o ile chodzić będzie o wywłaszczenie jakiegokolwiek budynku i

c) protokuł przeprowadzonych w obecności starosty, czy też jego zastępcy—pertraktacji z właścicielami nieruchomości w przedmiocie dobrowolnego wykupienia tych objektów na rzecz kościoła, czy też parafji.

Protokuł ten powinien jasno zobrazować charakter i rezultat przeprowadzonych układów.

Tak wygotowany operat wywłaszczenia należy przesłać za pośrednictwem Starosty do Urzędu Wojewódzkiego.

Samo wywłaszczenie może nastąpić jedynie na mocy postanowienia Naczelnika Państwa i oczywiście przy ścisłem zachowaniu przepisów zawartych w dekrecie z dnia 7 lutego 1919 w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowem na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych, lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. Pr. P. P. Nr. 14 poz. 162 z r. 1919).

F) Cmentarze grzebalne.

Niezależnie od podanych ogólnie obowiązujących przepisów i formalności przy dokonywaniu rozkładu wydatków na potrzeby kościoła i parafji oraz wywłaszczeniu koniecznych dla kultu wyznaniowego objektów,—przy zakładaniu nowych, lub też powiększeniu istniejących cmentarzy, należy dopełnić następujących formalności:

1) Dozór kościelny dokona w obecności wyznaczonej przez Starostę komisji sanitarnej z obowiązkowym udziałem w niej lekarza powiatowego, rewizji istniejącego cmentarza, oraz oględzin terytorjum zaprojektowanego pod nowy, czy też powiększenia starego cmentarza i sporządzi o tem odnośne protokuły.

2) Przez architekta powiatowego winny być sporządzone, lub też sprawdzone i poświadczone plany sytuacyjne i orjentacyjne terytorjum cmentarnego.

3) W sprawozdaniach i wnioskach dotyczących cmentarzy grzebalnych winny być koniecznie ustalone:

a) czy gleba przeznaczona pod cmentarz odpowiada warunkom zastrzeżonym w przepisach prawa państwowego oraz kościelnych dotyczących zakładania cmentarzy. (Dozory kościelne ks. D-ra Dębińskiego str. 62, 84) i

b) jaka jest odległość projektowanego pod cmentarz gruntu od osiedli ludzkich, w jakim mianowicie kierunku postępuje rozbudowa najbliższych sadyb ludzkich i kiedy w przybliżeniu można oczekiwać zbliżenia się mieszkań tych do terytorjum cmentarza.

Wreszcie proszę Panów Starostów przy przedstawianiu wszelkich sprawozdań w sprawach kościelnych i parafjalnych — w składanych mi raportach stawiać swoje wnioski.

Lublin, dn. 7 lipca 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

194.

Okólnik (608) Woj. Lub. do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego oraz Pana Komisarza Rządu na m. Lublin *w przedmiocie zwolnienia gońców poniżej lat 15-tu ze służby państwowej.*

L. 4992/II/1.

W myśl ustępu 4 art. 103 konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 marca 1921 r. (Dz. U. Nr. 44, p. 267) praca zarobkowa dzieci niżej lat piętnastu jest zakazana. Z uwagi na to, że prawie wszystkie Urzędy i zakłady państwowe zatrudniają u siebie pracowników młodocianych bądź jako gońców, bądź też w innym jakimkolwiek charakterze, zechce Pan Starosta wydać niezwłocznie stosowne zarządzenia podległym sobie organom aby tych funkcjonarjuszy państwowych, których stałe zatrudnienie jest zakazane wyżej przytoczonym artykułem konstytucji, w ciągu bieżącego roku kalendarzowego t. j. do końca grudnia 1921 r., zwolniono ze służby.

Nadto przy sposobności zwracam uwagę, że w wypadkach przyjmowania do służby pracowników niepełnoletnich t. j. takich, którzy ukończyli już piętnaście lat życia, ale nie osiągnęli jeszcze pełnoletności prawem cywilnym w poszczególnych dzielnicach Polski przewidzianym umów służbowych nie należy zawierać bezpośrednio z nimi, lecz z ich prawnymi opiekunami.

Powyższe zarządzenie wydaje się na podstawie okólnika Prezydjum Rady Ministrów z dnia 1 lipca b. r. Nr. 13650 i Rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1921 r. Nr. P. B. 2027.

Lublin, dn. 29 lipca 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

195.

Okólnik (674) Woj. Lub. do wszystkich PP. Starostów Województwa Lubelskiego oraz Pana Komisarza Rządu na m. Lublin *w przedmiocie grobów wojskowych Francuzów.*

L. 5437/II/1.

Delegat Misji Wojskowej Francuskiej w Lublinie pismem z dnia 19 sierpnia b. r. L. 450 zwrócił się do mnie z prośbą o dopomożenie mu w odnalezieniu wszystkich grobów wojskowych Francuzów, pochowanych na terenie Województwa Lubelskiego.

Wobec powyższego, polecam Panom Starostom (Komisarzowi Rządu) zarządzić natychmiast przez Urzędy Gminne poszukiwanie tych grobów na terenie podległych Panom powiatów i o wynikach przedstawić mi jaknajśpieszniej sprawozdanie według załączonego wzoru:

Miejsce grobu	Nazwisko i imię wojskow.	Stopień	Data śmierci	POCHODZENIE				
				Misja	Armja Hallera	Jeńcy wojenni 1914-18	Jeńcy wojenni 1870-71	Inne kategórje

Lublin, dnia 25 sierpnia 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

196.

Okólnik (583) Wojewody Lubelskiego do wszystkich PP. Przewodniczących Wydz. Pow. na terenie Województwa Lubelskiego *w przedmiocie powołania do życia Sejmikowej Komisji Rewizyjnej.*

L. 1463/III/1.

Na zasadzie art. 17 p. 6 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej (Dz. Pr. Nr. 13 z 1919 r.), do kompetencji Sejmików Powiatowych należy ustanawianie w razie potrzeby Komisji Powiatowych do specjalnych spraw i wybór ich członków; opierając się na tym przepisie Sejmiki Powiatowe powołały do życia różne Komisje, jako to: sanitarną, opieki społecznej, szkolną, likwidacyjną i t. p., natomiast nader rzadkie były wypadki powstania Komisji rewizyjnych.

Brak Komisji rewizyjnej, pomijając już, że stoi to w sprzeczności z postanowieniem art. 16 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej sprawia, że zarówno Sejmik, jako organ powiatowego Związku komunalnego, jak i władza nadzorcza nie są w możności skonstatowania sposobu prowadzenia gospodarki komunalnej, stanu rachunków i finansów, kierunku i stopnia rozwoju życia samorządowego, rentowości prowadzonych przedsiębiorstw komunalnych i t. p. Wobec dotychczasowego stanu rzeczy konieczne jest możliwie rychłe zaradzenie niedomaganiom w tym względzie przez powołanie przez Sejmiki specjalnych komisji, mających na celu przeprowadzenie rewizji całokształtu gospodarki komunalnej za ubiegły okres budżetowy, t. j. od 1 lipca 1920 r. do 31 marca b. r.

Czas kadencji Komisji Rewizyjnej zależnie od postanowień regulaminu może obejmować zarówno jeden tylko okres budżetowy, jak i okres urzędowania Sejmiku. Komisja rewizyjna przedewszystkiem winna przystąpić do zbadania ksiąg, rachunków, dowodów i sprawozdania z wykonania budżetu; następnie winna objąć lustrację każdego poszczególnego działu i zakładu; nie zadawalając się jedynie zbadaniem ksiąg i dokumentów danego działu, wzgl. zakładu, osobiście winna się przekonać w jaki sposób gospodarka jest prowadzona. Bardzo ważną rzeczą jest dokładne przeprowadzenie rewizji przedsiębiorstw

komunalnych, jak to: n. p. Centrali Handlowej, koniecznem jest, aby badanie dotyczyło nietylko rentowości danego przedsiębiorstwa, lecz także kwestji, czy przedsiębiorstwo to spełnia zadania i cele, do których zostało powołane. Dla ścisłości zaznaczyć należy, że rewizja przedsiębiorstw komunalnych może być powierzona osobnej Komisji, o ile taką komisję przewiduje statut odnośnego przedsiębiorstwa.

Podając powyższe do wiadomości na skutek okólnika Ministerjum Spraw Wewnętrznych Nr. 58 z dnia 11/VII 1921 r. L. S. Z. 1077 polecam PP. Przewodniczącym pod ich osobistą odpowiedzialnością wnieść pod obrady na najbliższem posiedzeniu Sejmiku przy należytem oświetleniu sprawy przez Przewodniczącego kwestję powołania do życia Komisji rewizyjnej; dla uniknięcia nieporozumień zaznaczam, że ani Przewodniczący ani też członkowie Wydziału powiatowego pod żadnym pozorem nie mogą wchodzić w skład członków Komisji rewizyjnej. Liczbę członków Komisji rewizyjnej ustala Sejmik, przyczem konieczne jest powoływanie do udziału w pracach Komisji rzeczoznawczej.

Przewodniczący Wydziałów Powiatowych winni dołożyć wszelkich starań, aby Komisje rewizyjne były w stanie dokładnie przeprowadzić rewizję całokształtu gospodarki komunalnej; ostateczne wyniki przeprowadzonej rewizji winny być przedstawione na posiedzeniu Sejmiku. Dopiero na podstawie wniosku Komisji rewizyjnej może Sejmik udzielać Wydziałowi powiatowemu absolutorjum.

Odpisy z protokułu Komisji rewizyjnej w 3-ch egzemplarzach wraz z protokułem posiedzenia Sejmiku (3 egz.), na którem przedstawione zostały wyniki przeprowadzonej rewizji, winny być przesłane władzy nadzorczej.

Lublin, dnia 16 lipca 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

197.

Okólnik (695) Woj. Lub. do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w przedmiocie remontów szkół i pośpiesznego ściągania podatków szkolnych.*

L. 1723/III/1.

W związku ze zbliżającym się nowym rokiem szkolnym zechcą Panowie Przewodniczący zwrócić pilną uwagę, polecić i dopilnować by gminy, w myśl ciążących na nich obowiązków, zajęły się intensywnie ściąganiem bieżących i zaległych składek szkolnych, dokonały remontu lokali szkolnych, zawczasu przygotowały się i dostarczyły drzewa opałowego dla szkół na okres zimowy.

Ze względu na to, że normalny tok zajęć szkolnych uzależnia się od zapewnienia szkołom należytych środków materjalnych i warunków hygienicznych, polecam Panom sprawy powyższe uważać za bardzo ważne i pilne.

Lublin, dnia 29 sierpnia 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

198.

Okólnik (694) Woj. Lub. do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego *w przedmiocie zapraszania na posiedzenia Sejmików i Wydz. Pow. Inspektorów Szkolnych.*

L. 1722/III/1.

Polecam Panom na te zebrania Sejmików i Wydziałów Powiatowych, porządek dzienny których przewiduje omawianie spraw szkolnych, zapraszać Inspektorów Szkolnych. Zaznaczam przytem, że Inspektorowie szkolni winni być zawiadamiani o terminach tych zebrań równocześnie z członkami Sejmików wzgl. Wydz. Pow.

Lublin, dn. 29 sierpnia 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

199.

Okólnik (707) Woj. Lub. do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w przedmiocie ułatwienia noclegów delegatom urzędów państwowych.*

L. 508/X/1.

Delegat do spraw opieki społecznej na okręg Siedlecki zwrócił się do Urzędu Wojewódzkiego z przedstawieniem trudności, napotykanych przy objazdach służbowych.

Jedną z największych trudności stanowi brak noclegów szczególnie w mniejszych miejscowościach, w których brak hoteli lub zajazdów — zmusza delegata do przepędzenia nocy na ulicy lub w brudnych szynkowniach.

Wobec powyższego stanu rzeczy zechcą P. P. Starostowie wydać polecenie Magistratom i Urzędom Gminnym, znajdującym się na terenie ich powiatu by w razie zgłoszenia się urzędnika Państwowego, podróżującego w sprawach służbowych, chcieli mu w miarę możności ułatwić wyszukanie noclegu, w ostateczności udzielić noclegu w lokalach biurowych.

Lublin, dnia 7 września 1921 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

200.

Wykaz ważniejszych dla Województwa Lubelskiego Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych:

a) w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej od dnia 12 lipca do dnia 14 września 1921 r.

Nr. 59 z dnia 12 lipca.

369. Ustawa z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego.
375. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Skarbu w przedmiocie

nabycia i utraty obywatelstwa polskiego na zasadzie artyk. VI traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze dnia 18 marca 1921 r.

Nr. 60 z dnia 14 lipca.

377. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1921 roku w przedmiocie uproszczonego rozliczania podwyżek opłat dodatkowych, należnych od lokatorów w myśl art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów.

381. Rozporządenie Ministra Robót Publicznych z dnia 21 czerwca 1921 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 8 czerwca 1920 r. o organizacji Zarządu rzek żeglowych.

Nr. 61 z dnia 15 lipca 1921 r.

382. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 lipca 1921 r. w sprawach podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Nr. 62 z dnia 15 lipca 1921 r.

385. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1921 roku o dodatkach reprezentacyjnych i dodatkach za kierownictwo dla urzędników państwowych.

Nr. 63 z dnia 21 lipca.

387. Ustawa z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie rozszerzenia sieci dróg państwowych.

388. Ustawa z dnia 1 lipca 1921 roku o przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. w sprawie udzielenia Ministrowi Przemysłu i Handlu nadzwyczajnych pełnomocnictw do uregulowania spraw opałowych, oraz o zmianie punktu 1 litery b) art. 1 tej ustawy.

389. Ustawa z dnia 7 lipca 1921 r. o zniesieniu ograniczeń w zakresie obrotu ziemiopłodami oraz o postawieniu Ministerstwa Aprowizacji w stan likwidacji.

393. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 15 1921 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

394. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego o zmianie rozporządzenia z dnia 20 sierpnia 1920 r. w przedmiocie wyrobu i sprzedaży pochodnych arseno-benzolu, używanych w praktyce lekarskiej.

Nr. 64 z dnia 28 lipca.

395. Ustawa z dnia 23 czerwca 1921 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

403. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1921 roku o utworzeniu Państwowej Rady Emigracyjnej.

Nr. 65 z dnia 31 lipca.

415. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 4 lipca 1921 roku w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw.

416. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 5 lipca 1921 r. w przedmiocte urządzenia i utrzymywania zakładów kąpielowych rytualnych dla ludności wyznania mojżeszowego.

418. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie ustalenia cen przetworów naftowych.

Nr. 66 z dnia 3 sierpnia.

421. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1921 roku o podwyższeniu dodatku drożyźnianego do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych.

422. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1921 roku w przedmiocie ustalenia wysokości djet, wynagrodzenia rozjazdowego oraz zwrotu kosztów podróży funkcjonarjuszów państwowych.

425. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1921 r. w przedmiocie włączenia do miasta Białej Podlaskiej folwarku Białka oraz miejscowości Zofja Las.

429. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 lipca 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Kolei Żelaznych o wprowadzeniu wolnego handlu węglem kamiennym, koksem, węglem brunatnym i brykietami węglowemi.

Nr. 67 z dnia 13 sierpnia.

441. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 lipca 1921 roku w przedmiocie dalszego podwyższenia opłat za czynności urzędów miar na terytorjum b. zaborów austryjackiego i rosyjskiego.

444. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 27 lipca 1921 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej.

Nr. 68 z dnia 19 sierpnia.

445. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 29 lipca 1921 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Nr, 69 z dnia 20 sierpnia.

457. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1921 roku, o reorganizacji i zakresie działania urzędów probierczych.

458. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 lipca 1921 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewętrznych o przepisach wykonawczych do dekretu z dnia 3 stycznia 1919 r. o stowarzyszeniach.

463. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lipca 1921 r. o częściowej zmianie rozporządzenia w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 3 stycznia 1919 r. o stowarzyszeniach.

Nr 70 z dnia 30 sierpnia.

466. Ustawa emerytalna funkcjonarjnszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r.

468. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 6 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku publicznego w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku.

470. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 10 sierpnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie przekazania Państwowemu Bankowi Rolnemu przyjmowania i ściągania należności z tytułu pożyczek, udzielonych przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych na pomoc rolną.

Nr. 71 z dnia 31 sierpnia.

478. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1921 roku o dodatkach dla urzędników i niższych funkcjonarjuszów budownictwa państwowego Minsterstwa Robót Publicznych, za pracę przy budowie na obszarach b. zaborów rosyjskiego i austryjackiego.

483. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 29 lipca 1921 r. w sprawie uchylenia rozporządzenia z dnia 17 września 1920 r. w przedmiocie przerobu ziemiopłodów na piwo w browarach b. Królestwa Polskiego i Małopolski w roku gospodarczym 1920/1921.

Nr. 72 z dnia 1 września.

499. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 sierpnia 1921 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Nr. 75 z dnia 13 września.

515. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 6 sierpnia 1921 r. w przedmiocie uchylenia rozporządzenia z dnia 30 października 1920 r. w sprawie utworzenia kordonu sanitarno-policyjnego wzdłuż linji rzeki Niemna, Swisłoczy, Narwi, Bugu i Zbrucza.

Nr. 76 z dnia 14 września.

521. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1921 r. o podwyższeniu dodatku drożyźnianego do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych

523. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1921 r. w sprawie przyznania szoferom uposażenia stopni płac niższych funkcjonarjuszów państwowych.

524. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 6 sierpnia 1921 r. w przedmiocie reorganizacji Zakładu Pensyjnego dla funkcjonarjuszy.

201.

Treść dzienników Samorządu powiatowego i miejskiego na terenie Wojew. Lub. w lipcu i sierpniu 1921 r.

a) Wydawnictwa Sejmików i Wydziałów Powiatowych:

Biłgoraj.

Gazeta Biłgorajska — Organ urzędowy Wydz. Pow. Sejmiku. *Nr. 3 z dnia 1/VII.*

Dział urzędowy: 1. Projekt prel. budżetow. Sejmiku Biłgor. 2. Wyjaśnienia do proj. prelim. budżet. 3. Wykonanie budżetu za r. 1920/21.

Garwolin.

Dziennik Urzędowy — Organ Sejmiku Powiatowego. *Nr. 15 z dnia 7/VII.*

140. Z Wydz. Powiat. 141. Rozporz. Min. Roln. i Dóbr. Państw. z d. 20/IV 1921 r. wydane w porozumieniu z Min. Skarbu w przedm. pom. Roln. w r. 1921. 142. Odezwa Zw. Kół. Roln. w spr. organizowania pokazów. 143. Zjazd młodzieży wiejskiej w Lublinie. 144. Odezwa T-wa hygien.-oświatowego w spr. popierania T-wa. 145. Ogłoszenia.

Nr. 16 z dnia 22/VII.

146. Protokuł XIV posiedz. Sejmiku z dn. 25/IV 1921 r. 147. Rozporządz. w przedm. urządz. i utrzym. piekarń i skł. z piecz. 148. Inform. dla wstępuj. do szkoły miern. w Łomży. 149. Okóln. Galic. Wojen. Zakł. Kredyt. w sprawie udziel. kredytów. 150. Komunikat w spr. przyjmow. ochotników do W. P. 151, 152. Ogłoszenia. 153. Obwieszcz. w spr. podatków od uposaż. służbow. 154—157. Ogłoszenia.

Nr. 17—18 z dnia 23/VIII.

158. Z nowym rokiem szkolnym. 159. Przepisy tymcz. o szk. powsz. 160 — 167. Ogłoszenia. 168. Obwieszcz. o obj. stanow. lekarza pow. przez d-ra A. Żurakowskiego.

Krasnystaw.

Ziemia Krasnostawska—organ samorządowo-społeczny Sejmiku Krasnostawskiego.

Nr. 7 z dnia 1/VII.

Gdzie przyczyna? Historyczny rozwój gminy. Upośledzone urzędy. O podatkach. Śmiertelność dzieci. Kronika. Życie samorządowe powiatu. Część urzędowa: Nadzwycz. kary za zwłokę w opłacie podatków. Obwieszcz. o budżet. gmin. i szkoln. Rozporz. obowiązuj. w spr. zabezp. dróg. Okóln. w spr. uczestn. w zebr. gminnych. Okóln. do Magistratu i Urzęd. Gm. Odezwa insp. szkoln. w spr. wyst. szkoln. Listy do red. Ofiary. Ze sprawozd. okr. Zw. Stow. Spoż. w Krasnymstawie na 1920 rok. Ogłoszenia.

Nr. 8 z dnia 15/VII.

Niebezpieczeństwo publiczne. Majątki gminne. Biura porad. Refleksje Krasnostawskie. Kronika. Życie samorządowe powiatu. Sprawozd. rachunk. Pow. Zw. Przem. w Krasnymstawie. Część urzędowa: Państwowa szkoła miern. w Łomży. Okóln. w przedm. uszkodz. linji telefon. Okóln. w spr. rewindykacji bibljotek, dzieł sztuki i dokument. Ok. w przedm. upr. tytoniu. Okóln. w przedm. wewn. poż. państwowej. Ofiary. Ogłoszenia.

Nr. 9 z dnia 1/VIII.

O poprawienie waluty naszej. Spis ludności. Na czasie. Kronika. Życie samorządowe powiatu. Część urzędowa: Rozporz. Rady Min. w spr. spisu ludn. Okóln. Urz. Starosc. Okól. w spr. opieki nad ubog. Taryfa poczt. tel. telefon. Ofiary. Ogłoszenia.

Nr. 10 z dnia 15/VIII.

Trochę o drożyźnie. Dla wspólnego dobra. Pożary. Refleksje Krasnostawskie. Przedsiębiorstwa związ. samorz. W sprawie podwyższ. udział. w Stowarz. Spółdz. Ważne dla rolników. Kronika. Życie samorządowe powiatu. Sprawozd. rachunkowe z podatku społ. Obr. Nar. Część urzędowa: Komisja Rewindyk. Okóln. w przedm. zarazy u pszczół. Okóln. insp. szkoln. w sprawie rozpocz. roku szkolnego. Okólnik w sprawie sprzed. drutów kolczast. Listy do Red. Ofiary. Ogłoszenia.

Węgrów.

Gazeta Urzędowa Wydz. Powiatowego pow. Węgrowskiego. *Nr. 10 z dnia 26/VII.*

Wypadki ze znalez. pociskami. Wychodźtwo zarobkowe do Francji. Żołnierze polscy polegli we Francji. Uporządkow. mogił wojskowych potomków zgin. lub zmarłych żołn. w czasie wojny światow. Niszczenie chrząszczy kwieciaka jabłkowca. Podatki dochod. rolników. Wykaz zgubionych dokumentów.

Nr. 11 z dnia 16/VIII.

Zniesienie ogranicz. w handlu bydłem. Zachow. się dzieci wobec przejeżdżaj. samochodów. Roztoczenie opieki nad grobami wojenn. Komunik. o uruchom. marmolad. i suszarni owoców i jarzyn. Pomoc rolna na jesień. Zamiana asygnat na drzewo budulcowe. Odbywanie wart nocnych. Wiadom. z Urz. Ziemsk. w Węgrowie. Obwieszcz. Urz. Skarb. Normalne rozpocz. roku szkoln. Ogłoszenia.

Zamość.

Ziemia Zamojska — organ urzędowy Sejmiku.

Nr. 13 z dnia 1/VII.

Uwagi o naszym samorządzie. W spr. jednoraz. daniny na potrz. wojska. Sprawozd. Inspektora samorząd. Wakacje szkolne. Dział urzędowy. Z Wydz. Powiatowego. Obwieszczenie rejestr. Uwagi o ustroju Państwa Polsk. Parcelacja maj. ziemskich na Wołyniu. Kronika. Stos. w Rosji sow., a u nas. Zbierajcie pestki. Zjazd Młodz. Wiejsk. w Warsz. P. szkoła miernicza w Łomży. Z życia Kółek Roln. Ogłoszenia.

Nr. 14 z dnia 15/VII.

Sprawozd. Wydz. Powiatow. Protokuł posiedz. Sejmiku. Sprawozd. Kas. Wydz. Pow. Sejm. Zamoisk. Zestaw. stanu majątkow. Wydz. Pow. Sejmiku. Kronika. Zjazd Młodz. Wiejsk. Ogłoszenia.

Nr. 15 z dnia 1/VIII.

Od Redakcji. Z krainy puszcz, piasków i gruzów. Obowiązki, które każda gospodyni pilnie przestrzeg. i wykonywać powinna. Precz z tuczeniem prusaków pieniędzmi polskiego rolnika. Sprawozd. deleg. do Województwa. Odezwy i obwieszczenia. Wskaz. dla emigrant. wyjeżdż. do Stan. Zjednocz. Otwarcie kursów uzupełn. dla ogrodn. w Zwierzyńcu. Nadzór. Kary za zwł. w opłacie podatków. Kronika. Ogłosz.

Nr. 16 z dnia 15/VIII.

Zastanówmy się. Jak długo żyć powinien człowiek? O gospodarzu co ma dziurawe kieszenie. O handlu nabiałem u nas i zagranicą. Różne. Ogłoszenia.

b) Wydawnictwa Magistratów:

Lublin.

Dziennik Zarządu m. Lublina.

Nr. 10 z dnia 2/VII.

Dział urzędowy: Ruch służbowy. Z obrad Magistratu. Z obrad Rady Miejskiej. Zasadniczy Regulamin dla delegacji miejskich.

Nr. 11 z dnia 9/VII.

Dział urzędowy: Ruch służbowy. Z obrad Magistratu. Rozporz. rządowe: Ustawa o Kontroli Państwowej.

Nr. 12 z dnia 16/VII.

Dział urzędowy. Ruch służbowy. Zarządzenie w spr. nabyw. długoterm. Poż. Państw. przez urzędników. Zarządz. w sprawie oszczędności papieru. Z obrad Magistratu. Z obrad Rady Miejskiej. Rozporządzenia rządowe.

Nr. 13 z dnia 23/VII.

Dział urzędowy: Ruch służbowy. Z obrad Magistratu. Z obrad Rady Miejskiej. Rozporządzenia rządowe. Ogłoszenia.

Nr. 14 z dnia 30/VII.

Dział urzędowy: Ruch służbowy, Sprawozdanie Szkoły Wieczorowej. Rozporządzenia rządowe. Rozporządz. Rady Min. w sprawie spisu ludności.

Nr. 15 z dnia 6/VIII.

Dział urzędowy: Ruch służbowy. Z obrad Magistratu. Z obrad Rady miejskiej. Rozporządzenia rządowe.

Nr. 16 z dnia 13/VIII.

Dział urzędowy: Ruch służbowy. Z obrad Magistratu. Rozporządzenia rządowe. Część nieurzędowa: Samorz. miejski w Polsce.

Nr. 17 z dnia 20/VIII.

Dział urzędowy: Ruch służbowy. Z obrad Magistratu. Rozporządzenia rządowe. Część nieurzędowa: Samorz. miejski w Polsce.

Nr. 18 z dnia 27/VIII.

Dział urzędowy: Ruch służbowy. Z obrad Magistratu. Regulamin sanit.-porządkowy dla m. Lublina. Część nieurzędowa: Samorząd miejski w Polsce. Ogłoszenie.

Siedlce.

Gazeta Zarządu m. Siedlec.

Nr. 24 z dnia 20/VII.

Protokuły z posiedz. Rady Miejsk. Do wiadom. inwalidów woj. Komunikat. Ogłoszenia.

B.

202.

Przeprowadzenie powszechnego spisu ludności.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 czerwca r. b. w sprawie przeprowadzenia powszechnego spisu ludności (Dz. Ust. Rz. P. 1921 r. Nr. 58 poz. 363) w dniu 1 października r. b. rozpocznie się na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej powszechny spis ludności, domów mieszkalnych, mieszkań, gospodarstw rolnych, ogrodowych i leśnych oraz spisu zwierząt domowych.

Ze względu na różnorodność ujmowanych spisem zjawisk społeczno-gospodarczych, jak również wobec częstokroć napotykanego w szerokich masach ludności brak należytego zrozumienia zadań i celów tego rodzaju zarządzeń o charakterze ogólno-państwowym, niezmiernie jest ważnem by możliwie najszerszy udział w akcji wzięli wszyscy ci ludzie, którzy najbliżej stosunkowe do tych mas stoją, najlepiej je rozumieją i zazwyczaj cieszą się ich zaufaniem. Tymi ludźmi są w pierwszym rzędzie nauczyciele (elki) szkół powszechnych, przeto muszą być oni w interesie całego społeczeństwa i Państwa powołani do najbardziej czynnego udziału w przeprowadzeniu spisu.

Z uwagi na ogromną doniosłość państwową pierwszego w Rzeczypospolitej Polskiej powszechnego spisu, wezwani są z urzędu wszyscy nauczyciele (elki) szkół powszechnych (powiatu) do jaknajdalej idącego współdziałania władzom spis przeprowadzającym, przez odpowiednie uświadamianie szerokiego ogółu ludności (zwłaszcza wiejskiej) w drodze popularnych odczytów i wykładów, urządzanych w szkołach, a następnie przez zgłaszanie się do obowiązków komisarzy spisowych.

Na cały czas trwania spisu zwolnieni będą od zwykłych zajęć szkolnych wszyscy nauczyciele (elki) (powiatu), którzy przyjmą obowiązki komisarzy spisowych. W poszczególnych wypadkach zwolnić należy od zwykłych zajęć również tych nauczycieli (elki), którzy przez władzę spisową będą specjalnie użyci dla celów propagandy spisowej, o ileby tego władza spisowa żądała.

Również ze Seminarjów Nauczycielskich w tych okręgach, w których władza spis przeprowadzająca tego zażąda, do pomocy w pracy spisowej winni być użyci także wychowańcy dwóch najwyższych kursów seminarjów nauczycielskich. Ci uczniowie, którym będą powierzone obowiązki komisarzy spisowych, będą na cały czas trwania spisu zwolnieni od

zajęć szkolnych, po uprzedniem ich pouczeniu o doniosłem znaczeniu spisu statystycznego oraz o obowiązkach komisarzy spisowych.

Czas trwania spisu ustalono od 1 do 4 października włącznie. Tylko w wyjątkowych wypadkach, instrukcjami spisowemi przewidzianych, termin ten przez władzę spisową może być przedłużony.

Czynności komisarzy spisowych w zasadzie są honorowe, lecz na żądanie otrzymają komisarze spisowi za swą pracę wynagrodzenie według norm ustalonych przez władzę spisową.

203.

ZARZĄDZENIA DEMOBILIZACYJNE.

(Zob. Dz. Urz. Woj. Lub. № 6-7 poz. 159).

I. Ministerstwo Spraw Wojskowych poleciło bezterminowo i bez prawa do poborów (żołdu) urlopować:

Na mocy rozkazu z dnia 2-go lipca 1921 roku L. 22690/4307/21-I.

Rozkazuję bezterminowo, bez prawa do poborów (żołdu) urlopować wszystkich szeregowych (poborowych i ochotników) rocznika 1897 r., którzy dotychczas pozostają w oddziałach wszystkich rodzajów broni i służb podległych D. O. Gen. względnie M. S. Wojsk.

Powyższe bezterminowe urlopowanie szeregowych roczników 1897, narazie nie dotyczy formacji podległych Dowództwu 2 Armji oraz nie dotyczy marynarki wojennej. Dla formacji, stojących na obszarze Dowództwa 2 Armji oraz dla Marynarki wojennej będzie termin rozpoczęcia i ukończenia odnośnego bezterminowego urlopowania wyznaczony dodatkowo.

Prócz tego bezterminowemu urlopowaniu nie podlegają:

a) podoficerowie zawodowi (podchorążowie, chorążowie zawodowi) oraz b) ci z pośród szeregowych (podchorążych i chorążych rezerwowych) którzy zgłoszą chęć pozostania nadal w wojsku, mimo przysługującego im prawa do bezterminowego urlopu. W tym wypadku każdy z nich winien złożyć pisemną deklarację w myśl rozkazu M. S. Wojsk L. 71795/9613/20.

Na mocy rozkazu z dnia 1 czerwca 1921 roku L. 1632/567/21/I:

Rozkazuję bezterminowo bez prawa do poborów (żołdu) urlopować:

A) Wszystkich szeregowych, którzy w roku 1920 wstąpili ochotniczo do wojska, a nie należą do roczników 1899 i 1900;

B) Wszystkich szeregowych, którzy w latach 1918, 1919 1920 wstąpili ochotniczo do wojska polskiego **bez względu na rocznik,** o ile przesłużyli w wojsku łącznie z ewentualną służbą w armjach zaborczych, korpusach wschodnich i legjonach przynajmniej 24 miesiące i więcej i o ile przytem są obarczeni rodziną i zgłoszą ustnie prośbę o bezterminowe urlopowanie.

Powyższe bezterminowe urlopowanie ma być przeprowadzone we wszystkich oddziałach broni i służb łącznie z marynarką wojenną.

Za podstawę do bezterminowego urlopowania szeregowych-ochotników ad pkt. A) i B) należy przyjąć wojskowy arkusz ewidencyjny lub tym podobne dokumenty danego szeregowego, względnie ad B) jeszcze zaświadczenie władzy Administracyjnej I-ej Instancji (Starostwo), że odnośny szeregowy przed wstąpieniem ochotniczo do wojska utrzymywał najbliższą swą rodzinę t. j. żonę, dzieci, lub niezdolnych do pracy rodziców (ojca, matkę, względnie dziadka, babkę) oraz małoletnich, pozbawionych środków do życia braci i sióstr).

W wątpliwych wypadkach sprawdzi właściwa P.K.U., czy bezterminowo urlopowany szeregowy figuruje w księgach ewidencyjnych jako ochotnik, podpadający pod pkt. A), względnie B) i w razie, gdyby okazało się, że odnośny szeregowy jest poborowym, należy go niezwłocznie wcielić z powrotem do szeregów, a za fałszywe zadeklarowanie się ochotnikiem i tem samem za wprowadzenie w błąd Władzy Wojskowej, należy winnego dyscyplinarnie ukarać.

Odnośnie prawidłowego przeprowadzenia bezterminowego urlopowania zwracam uwagę na „Wskademob“ § 139 oraz Rozkaz M. S. Wojsk. (Sekcja Pob. i Uzup.) L. 435/V-Tajne z dn. 19/II-1921 r.

Wyjątek do powyższego ad pkt. A) i B) stanowią, t. j. bezterminowemu urlopowaniu nie podlegają szeregowi-ochotnicy:

a) podoficerowie zawodowi oraz

b) ci z pośród szeregowych-ochotników, którzy zgłoszą chęć pozostania nadal w wojsku w charakterze ochotników, aż do ukończenia demobilizacji. W tym wypadku każdy z nich winien złożyć pisemną deklarację (patrz Rozkaz M. S. Wojsk L. 71790/9613/20/I). Odnośne zgłoszenie pozostania w wojsku winno być niezwłocznie odnotowane w wojskowym arkuszu ewidencyjnym danego szeregowego-ochotnika.

Wykonanie niniejszego rozkazu odnośnie kategorji ad A) przeprowadza do końca czerwca b. r. Dowództwa Okręgów Generalnych, względnie Dowództwa 2 Armji, odnośnie zaś szeregowych ad B), niezwłocznie w miarę zgłoszenia próśb, poświadczonych przez Władze Administracyjne, na skutek żądania Dowództwa tego Oddziału, w którym dany szeregowy służył.

II. W związku z bezterminowem urlopowaniem jednorocznych, Ministerstwo Spraw Wojskowych w rozkazie z dnia 20 czerwca 1921 r. L. 19859/3842/I wyjaśnia co następuje:

Za podstawę przy bezterminowem urlopowaniu szeregowych roczn. 1897 i 1898, którym przyznane zostało prawo do jednorocznej służby przysługuje w myśl „Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej“ (Tytuł XV art. 87, 88, 91, 92, 93 i 94) należy przyjąć 12-to miesięczny okres służby wojskowej, odbytej w armji Polskiej, nie biorąc jednak pod uwagę ilości miesięcy, przesłużonych w b. armjach zaborczych.

204.

Powołanie roczników 1899 i 1900 do czynnej służby wojskowej.

L. 1550/II/4.

Na mocy ustawy z dnia 7 marca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 22 poz. 294) wezwało Min. Spraw Wojskowych rozkazem L. 3373/872/21-I-T. do czynnej służby wojskowej rekrutów roczników 1899 i 1900.

WEZWANIE.

Wzywa się do czynnej służby wojskowej wszystkich mężczyzn, urodzonych w latach 1899 i 1900, a mianowicie:

1) Rekrutów wyszczególnionych roczników t. j. mężczyzn, którzy zostali przez Komisje Przeglądowe uznani przy tegorocznym przeglądzie za zdatnych do służby wojskowej (kategorja A, C 1, C-2) a nie otrzymali odroczenia służby wojskowej.

2) Popisowych tychże roczników, którzy dotychczas nie wypełnili przepisów o obowiązku służby wojskowej i do przeglądu wojskowo-lekarskiego nie stawali.

Objęci powyższem wezwaniem stawią się: rekruci do przynależnych P. K. U. popisowi zaś do właściwych Komisji Przeglądowych (w terminach ustalonych przez D. O. Gen w porozumieniu z właściwymi Wojewodami, względnie z generalnym delegatem Rządu we Lwowie i Komisarzem Rządu w Warszawie, licząc od dnia 28 września 1921 r.

Każdy rekrut winien zgłosić się do tej P. K. U., w której otrzymał uprzednio kartę powołania lub odroczenia. Do P. K. U. obecnego miejsca zamieszkania mogą wyjątkowo zgłaszać się tylko ci popisowi, którzy udowodnią, że z powyższych przyczyn nie mogą się stawić do swej P. K. U.

Popisowi winni przedłożyć do Komisji Przeglądowej również dokumenty wojskowe, o ile takowe posiadają.

Wezwani zostaną po jednotygodniowym urlopie wcieleni do szeregów.

Winni nieuzasadnionego niestawiennictwa będą karani: rekruci na podstawie wojskowych ustaw karnych, popisowi zaś w myśl Ustaw z dnia 20 lutego 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z dnia 4 marca 1920 roku Nr. 20 poz. 104).

205.

Zakaz noszenia odznak wojskowych przez bezterminowo urlopowanych z wyjątkiem odznaczeń.

Do wiadomości Ministerstwa Spraw Wojskowych doszły wypadki, że zdemobilizowani i bezterminowo urlopowani noszą bezprawnie dalej odznaki wojskowe, jako to:

Czapki wojskowe, orzełki z tarczą na czapce i na naramiennikach, patki na płaszczu i kurtce, naramienniki na płaszczu i kurtce, wężyki na kurtce, numera pułków na naramiennikach, emblemata i specjalne godła wojskowe, sznury naramienne.

Stan taki sprzeciwia się obowiązującym w tej mierze przepisom ustaw karnych, jako umożliwiający wykorzystanie tych odznak do wszelkiego rodzaju nadużyć.

Niemniej wywołuje to w licznych wypadkach wiele nieporozumień w życiu codziennem.

I tak niejednokrotnie zdarzało się, że osoby takie z powodu nieoddania wojskowym ukłonu wojskowego, były przez nich z tego powodu zatrzymywane, co wywołuje w konsekwencji konieczność niemiłych wyjaśnień po stronie zatrzymanego.

Z tego powodu oraz celem zapobieżenia tym niewłaściwościom, Wojewoda Lubelski, w wykonaniu reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 lipca 1921 r. L. A. W. 780, wydał następujące zarządzenia w okólniku Nr. 679 z d. 27 sierpnia 1921 r. L. 4752/II/I:

1) aby władze administracyjne I instancji podały do publicznej wiadomości, w sposób w danej miejscowości używany (po wsiach za pomocą ogłoszeń, w miastach plakatami i w prasie codziennej), że noszenie przez zdemobilizowanych i bezterminowo urlopowanych wyżej wymienionych odznak wojskowych, jest surowo zabronione i że niezastosowanie się do tego zakazu, pociąga za sobą kary sądowe, przewidziane w odnośnych obowiązujących ustawach karnych.

(art. 138 i 272 ustawy karnej z r. 1903;
art. 360 L. 8.8 ustawy karnej niemieckiej z r. 1971.
art. 333 ustawy karnej austr. z r. 1852).

Nie stosuje się to oczywiście do odznak pamiątkowych, odznaczeń i orderów otrzymanych w czasie służby wojskowej w b. formacjach polskich oraz Wojsku Polskiem.

2) W związku z powyższem ogłoszeniem władze administracyjne I instancji będą za pomocą podległych sobie organów, tak państwowych, jak i samorządnych, zwracać baczną uwagę na przestrzeganie tego zakazu, przyczem ujawnione wypadki przekroczeń należy kierować do właściwych władz sądowych.

206.

Podwyższenie opłat na pozwolenie na broń i na prawo polowania.

L. 4373/Pr./6.

Okólnikiem Nr. 82 L. BR. 1672 z dnia 7 września 1921 r. M. S. Wewn. ustanowiło następujące opłaty za pozwolenia na broń i na prawo polowania, które winny być pobierane tytułem kosztów przez władze wydające pozwolenia.

a) za pozwolenia na broń myśliwską (dubeltówkę lub sztucer) od każdej sztuki broni—mk. 2000.

b) za pozwolenia na broń palną krótką (rewolwer albo pistolet) od każdej sztuki broni—mk. 500.

c) za pozwolenie polowania (kartę łowiecką) — mk. 2400.

207.

Podwody dla policji.

L. 4961/II/1.

Na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 lipca r. b. L. S. Z. 641, wydane zostały wskazówki, dotyczące prawa policji żądania od ludności dostarczenia podwód:

I. Policja ma prawo żądać dostarczenia podwód dla samej siebie przy ściganiu ważnych przestępców, w razie naglącej potrzeby aresztowania osób podejrzanych i w innych wypadkach, kiedy szybkie zjawienie się policji na miejscu wypadku niezbędne jest dla przywrócenia porządku i bezpieczeństwa publicznego, przytem podwody mają być jednokonne i płatne według taryfy, a brane na przejazd w dane miejsce i z powrotem.

II. Policja ma prawo żądania podwód dla siebie w drodze powrotnej do miejsca służby po odpro-

wadzeniu aresztowanych przez wojskowo-policyjne władze. W tym wypadku również podwody są płatne według taryfy.

III. Policja jako organ wykonawczy ma prawo żądać bezpłatnego dostarczania podwód, celem przywiezienia ubogich chorych, odsyłanych do szpitali, za wyjątkiem osób, dotkiętych syfilisem w jakim to wypadku koszt podwody jest pokrywany z funduszów transportowych.

IV. We wszelkich innych wypadkach, kiedy policja żąda przez wójta gminy dostarczenia podwód dla osób uprawnionych, ona zaś występuje, jako organ wykonawczy względnie powołany do nadzoru nad wykonaniem pewnych przepisów, z temi zaś przepisami łączy się sprawa dostarczania podwód—koszta podwodowe nie są pokrywane przez policję, podwody jednak są płatne z właściwych funduszy względnie przez właściwe urzędy.

W sprawie funduszu transportowego w związku z pokrywaniem z niego kosztów niektórych podwód i wogóle transportu z jednej strony, a wobec skasowania przez Ministerstwo podatku transportowego — z drugiej, przez co wytworzyła się luka, została zarządzona przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ankieta, mająca na celu zbadanie stanu faktycznego w rzeczonej sprawie.

Zasadą przepisów obowiązujących jest **płatność podwód.** Wobec ogólnego braku środków transportowych należy tę powinność sprowadzać do minimum, a w każdym bądź razie zawierać ją w ramy prawne.

208.

Uszkadzanie samochodów przez dzieci.

L. 3361/Pr./1.

Przy obecnem przyspieszonem tętnie życia i braku środków lokomocyjnych, gdy używanie samochodów przestaje być przedmiotem zbytku i rozrywką, należy dążyć do usunięcia objawów, narażających na niebezpieczeństwo osoby, jadące samochodami, a wywołanych lekkomyślnością lub złą wolą niektórych warstw ludności.

Do tych objawów należy zaliczyć zachowanie się wobec przejeżdżających samochodów dziatwy szkolnej, wiejskiej i małomiasteczkowej, szczególniej przy wychodzeniu ze szkoły, co wielokrotnie stwierdzono. Mianowicie dzieci, dopuszczają się następujących wykroczeń:

1) rozrzucają na drogach rozbite butelki, stare żelastwo i inne ostre przedmioty w celu przedziurawienia gum i stworzenia zajmującego widowiska przy ich naprawie;

2) dziurawią umyślnie gumy zatrzymanych maszyn;

3) obrzucają przejeżdżające samochody kamieniami, błotem lub piaskiem;

4) opluwają jadących i wymyślają;

5) zamiast usunąć się zawczasu przed nadchodzącą maszyną, stają na środku drogi i odskakują dopiero w ostatniej chwili, udają chęć rzucenia się pod samochód lub też przebiegnięcia drogi w poprzek tuż przed samochodem.

W tym wypadku dziatwa naraża na niebezpieczeństwo nie tylko jadących, lecz i samą siebie, gdyż sprawca psoty może łatwo dostać się pod samochód, potknąwszy się przy odskakiwaniu, lub gdy wskutek pęknięcia opony maszyna ślizga się po drodze.

Uderzenie kierowcy kamieniem lub zasypanie mu oczów piaskiem, pozbawiające zdolności władania maszyną, może pociągnąć fatalne skutki również nie tylko dla osób jadących samochodem, a wszystkie przytoczone fakty dowodzą pewnego zdziczenia niegodnego Kraju o wyższej kulturze, pomijając już wrażenie, jakie wieś nasza i miasteczka sprawiają na tylu obcokrajowcach, przejeżdżających przez kraj nasz samochodem i interesujących się naszem budzącem się życiem, kulturą, obyczajami i t. p.

Materjalne szkody, spowodowane przez rozmyślne niszczenie samochodów spadają wobec odrębnych warunków, w jakich Polska się znajduje, przeważnie na Skarb Państwa lub fundusze społeczne, gdyż prywatne samochody stanowią małą część ogólnej ilości, większość zaś to samochody wojskowe, władz cywilnych i instytucji społecznych.

Wobec tego Starostowie winni wydać odpowiednie zarządzenia wójtom gmin, oraz sołtysom, w celu jaknajskuteczniejszego zwalczania karygodnych objawów niekulturalnego zachowania się dzieci wobec przejeżdżających samochodów.

209.

Na ochronki.

Sejmik Siedlecki uchwalił na posiedzeniu w dn. 18 września 1921 r. dostarczyć bezpłatnie dla ochron siedleckich 200 korcy żyta
150 „ jęczmienia
700 „ kartofli.

210.

Wstrzymanie wydawania paszportów do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

L. 680/Pr./2.

Wskutek uchwalenia w St. Zjednoczonych Ameryki Północnej ustawy imigracyjnej, ilość emigrantów polskich, jakiej, zgodnie z brzmieniem tej ustawy, może być do dnia 31 czerwca 1922 roku udzielone prawo wjazdu do St. Zjednoczonych, nie przekracza 31.000.

Liczba osób, posiadających już ostemplowane paszporty do St. Zjednoczonych z oznaczoną datą dla uzyskania wizy wynosi do grudnia bieżącego roku, według obliczeń Generalnego Konsulatu Amerykańskiego, około 90.000.

Wobec tego stanu rzeczy wydawanie nowych paszportów na wyjazd do St. Zjednoczonych przy istniejących warunkach ograniczeń, wywołanych pomienioną ustawą, byłoby bezcelowem i narażałoby nowych kandydatów na wyjazd na stratę czasu i bezowocne zabiegi.

Ze względu na powyższe, i dla zwiększenia szans wyjazdu osób, które już obecnie posiadają paszporty, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządziło w piśmie Nr. B. B. 3922 z dn. 8 lipca 1921 r. niezwłocznie wstrzymać wydawanie paszportów zagranicznych wzoru 1-go i 2-go (zał. 1 i 2 do Instrukcji Min. Spr. Wewn. z dnia 16.IV 1921 r. Nr. B. B. 490) do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej,

aż do odwołania w wypadkach jednakże wyjątkowych, o ile Urząd Emigracyjny urzędowo poświadczy, że niezależnie od przepisanej przez ustawę normy procentowej petent otrzyma wizę od konsulatu St. Zjednoczonych Ameryki Północnej, paszport zagraniczny na wjazd do St. Zjedn. może być wydany na zwykłych, dotyczących emigrantów za ocean, zasadach.

Paszporty do Kanady, Argentyny, Brazylji, Palestyny, Australji i Afryki mogą być w dalszym ciągu wydawane bez ograniczeń.

211.

O dziedziców po ś. p. Walterze Kapes.

Konsulat Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Chicago wydał następującą odezwę:

Wydział przemysłowy Stanu Michigan (Industrial Accident Board) w Lansing, odniósł się do Konsulatu z prośbą o informacje, co do dziedziców po ś. p. Walterze Kapes, zmarłym skutkiem wypadku w kopalni w Crystall Falls, Mic. dnia 22 lutego 1920 r.

W razie wykazania stosunku należności alimentacyjnej od zmarłego, spadkobiercy mieliby prawo do odszkodowania z powodu śmiertelnego wypadku. Poszukiwania zarządzone przez Konsulat na terenie tutejszym pozostały bez skutku; nie znaleziono nawet dostatecznych punktów oparcia do dalszej akcji.

Wiadomo jedynie, że zmarły pochodził z „Polski" —prawdopodobnie zatem z terenu dawnego zaboru rosyjskiego. Imię Waltera odpowiada imieniu Wacław lub Władysław, brzmienie Kapes może być zniekształcone brzmienie właściwego nazwiska Kapeć lub Kopeć.

Konsulat prosi o zarządzenie poszukiwań dziedziców w kraju i przekazanie ewentualnych rezultatów.

212.

Zbiór nasion dzikich drzew owocowych.

L. 5921/VI/1.

PP. Starostowie otrzymali polecenie zawiadomić Towarzystwa Rolnicze, Związki Kółek Rolniczych, Związki Ziemian, Zarządy lasów prywatnych i Urzędy gminne, że zapotrzebowanie na nasiona dzikich drzew owocowych jest ogromne i że zbyt na dobre, niezmieszane, czyste nasiona jest zapewniony.

Dla otrzymania dobrych nasion, owoce należy zbierać zupełnie dojrzałe i nie pozwolić im sparzyć się na większych kupach. Gruszki łatwiej ulegające gniciu, zwykle się gnoją, następnie miażdżą i nasiona wypłukuje się wodą. Z jabłek nasiona lepiej jest wykrawywać, używając owocu na susz lub na marmoladę, jeżeli jest dość smaczny. Nasiona oczyszczone i przemyte należy przesuszyć w przewiewnem miejscu, żeby nie pleśniały, a następnie przechowywać nie zmieszane (oddzielnie gruszki od jabłek) w workach zawieszonych w przewiewnem miejscu. O ilości zebranych nasion należy Urząd Wojewódzki zawiadomić.

213.

Komitet do Walki z drożyzną w Lublinie.

W dniu 18 sierpnia 1921 r. zawiązał się w Lublinie Komitet do Walki z Drożyzną, w skład którego weszli prócz przedstawicieli miejscowych organów państwowych przedstawiciele instytucji społecznych: 1) p. Czarniecki—prezes Zrzeszenia Pracowników Państwowych, 2)Przedstawiciel Warszawskiego Związku Polskich Stowarzyszeń Spożywczych, 3) Lubelskiego Stowarzyszenia Spożywców, 4) Współdzielczego Stowarzyszenia „Wspólnota", 5) Związku Kolejarzy, 6) Robotniczej Spółdzielni Spożywców „Siła".

Na odbytych dotąd posiedzeniach Komitetu powzięto m. i. uchwały następujące:

1) Uchwalono że sprawdzanie magazynów i składów ma być dokonywane przez oddziały lotne w składzie z przedstawicielami Urzędu Walki z Lichwą, Komitetu Walki z Drożyzną i Policji Państwowej. Sprawdzenie to ma się dokonywać w razie posiadania konkretnych danych o magazynowaniu. Masowe sprawdzanie składów i magazynów uznano za niepożądane i bezcelowe.

2) Uchwalono przedsięwziąć szereg środków zapobiegawczych przeciwko spekulacji artykułami opałowymi. Przedstawiciel T-wa Przemysłowców Lubel. zakomunikował, że cena drzewa obecnie kalkuluje się loco stacja Lublin mk. 60—65 pud, wobec tego ceny 80—100 mk. pobierane przez przekupniów są niczem nieuzasadnione.

3) Komitet stwierdza, że aktualnym środkiem walki z drożyzną będzie wydanie rozporządzenia o obowiązkowem prowadzeniu ksiąg handlowych przez wszystkie firmy i instytucje handlowe oraz osoby posiadające świadectwa handlowe lub przemysłowe, co da możność przeprowadzenia kontroli handlu, usunięcia zbędnych pośredników i ułatwi władzom skarbowym określenie podatków dochodowych.

4) Uchwalono wobec niemożności polegania na dostarczeniu Dobrowolnego Obywatelskiego Kontygentu w ilościach niezbędnych dla potrzeb ludności oraz obawy dalszego wzrostu cen uznano za konieczne prowadzić jednocześnie dwie akcje: 1) Zacząć niezwłocznie skup artykułów zbożowych przez Magistrat m. Lublina, wspólnie z przedstawicielami kooperatyw, w tym celu wykorzystać wszystkie możliwe kredyty udzielone przez Państwo rozmaitym instytucjom i organizacjom, 2) Wszcząć akcję w Związku Ziemian i Związku Kółek Rolniczych w pozostałych powiatach Województwa w celu dostarczenia Dobrowolnego Obywatelskiego Kontygentu dla potrzeb najbiedniejszej ludności i instytucji m. Lublina oraz innych ośrodków miejskich Województwa Lubelskiego.

5) Uchwalono wystosować do P. Wojewody memorjał z prośbą o zorganizowanie i poparcie tej akcji.

Dla opracowania i przedstawienia memorjału p. Wojewodzie wybrano delegację w składzie: Naczelnik Departamentu Aprowizacyjnego Województwa Lubelskiedo p. Mieczysław Sekutowicz, Naczelnik Okręgowego Urzędu Walki z Lichwą w Lublinie p. Karol Obniski, Ławnik Magistratu m. Lublina p. Stefan Choma i Prezes Stowarzyszenia Urzędników Państwowych p. Stefan Czarniecki.

214.

Skorowidz Ustaw i Rozporządzeń Część III.

Komunikat M. S. W.

Nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych została wydana 3-cia część „Skorowidza dekretów, ustaw, rozporządzeń i okólników" opracowana przez

Radcę Ministerjalnego Romana Hausnera, zawierająca wszystkie normy prawne za czas od 15 października 1920 r. do 30 czerwca 1921 r. Skorowidz powyższy w cenie 150 mk. za egzemplarz znajduje się na składzie w księgarni F. Hösicka, Senatorska Nr. 22.

215.

Opłata za ogłoszenia rejestracyjne.

Na mocy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 4/VII 1921 r. podwyższona zostaje ustanowiona w art. 5 rozporządzenia Ministra Spr. Wewn. w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dn. 3/I 1919 r. o stowarzyszeniach (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 19 poz. 100) opłata za ogłoszenie o zarejestrowaniu na **500 marek** (zob. Dz. Ust. Nr. 69 poz. 458).

Ogłoszenia o rejestracji stowarzyszeń.

216.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 15 lipca 1921 r. L. B. S. 2830/Pr./2 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków stowarzyszenie Nr. 47 p. n. „Towarzystwo Racjonalnego polowania w Zamościu“.

217.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 16 lipca 1921 r. L. B. S. 755/Pr./3 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 48 stowarzyszenie p. n. „Związek zawodowy Majstrów-Żydów w m. Zamościu“.

218.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 21 lipca 1921 r. L. B. S. 3667/Pr./I wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 49, Stowarzyszenie p. n. „Kółko Myśliwych w Węgrowie“.

219.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 9 sierpnia 1921 r. L. B. S. 2913/Pr./4, wciągnięto do rejestru stowarz. i związków Nr. 50 stowarzyszenie p. n. Towarzystwo Kulturalno-Oświatowe „Ogniwo“ w Krasnymstawie.

220.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dn. 20 sierpnia 1921 r. L. B. S. 3758/Pr./2, wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 51 stowarzyszenie p. n. „Kółko Myśliwskie w Wylągach“.

221.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dn. 27 sierpnia 1921 r. L. B. S. 4149/Pr./1, wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 52 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Rzemieślnicze w Zamościu“.

222.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dn. 30 sierpnia 1921 r. L. B. S. 1979/Pr./3, wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 53 stowarzyszenie p. n. „Klub Miejski w Siedlcach“.

223.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dn. 1 września 1921 r. L. B. S. 3567/Pr./2, wciągnięto do rejestu stowarzyszeń i związków Nr. 54 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Sterdyni“, gminy tejże pow. Sokołowskiego.

224.

RUCH SŁUŻBOWY

do dn. 10 września 1921 r.

a) w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie:

Nowo mianowani:

Wydział Prezydjalny (I).

Dunajewski Stanisław, p o. urz. XI st. pł.
Woźniakówna Helena, „ „ XI „

Wydział Zdrowia Publicznego (IV).

Skura Władysław, p. o. urz. IX st. pł.

Wydział Rolnictwa i Weterynarji (VI).

Filipińska Marja, p. o. urz. XI st. pł.

Wydział Przemysłowy (VII).

Filipowski Adam, p. o. urz. VIII st. pł.

Wydział Budżetowo-gospodarczy (X).

Perkowski Marjan, p. o. urz. VIII st. pł.
Stankiewicz Bolesław „ „ X „

Kancelarja Główna (XI).

Banasik Leon, p. o. urz. IX st. pł.
Gawdzik Gabryel, p. o. urz. X st. pł.
Józefacka Marja, „ „ XI „
Adamczewska Michalina, p. o. urz. XII st. pł.

Zwolnieni:

Departament Prezydjalny (I).

Borer Czesław, p. o. urz. IX st. pł.
Niepokulczycka Amelja, st. kancelistka X st. pł.

Wydział Aprowizacyjny (V).

Wiercieński Henryk, p. o. urz. VI st. pł.
Zawadzki Mieczysław, „ „ VI „

Wydział Rolnictwa i Weterynarji (VI).

Ułyda Jan, p. o. urz. IX st. pł.

Wydział Przemysłowy (VII).

Felczyński Stanisław, p. o. urz. VIII st. pł.

Wydział Pracy i Opieki Społecznej (VIII).

Czarniecki Jan, p. o. urz. VIII st. pł.

Kancelarja Główna (XI).

Trepka Władysław, p. o. urz. IX st. pł.
Gołdziński Zygmunt, „ „ X „
Jaworowski Tadeusz, „ „ XI „
Kapica Stanisław, „ „ XI „
Ułydowa Klotylda, „ „ XI „

b) w Urzędach Starościńskich Województwa Lubelskiego.

Nowo mianowani:

Biała.

Bartyzell Władysław, p. o. urz. X st. pł.
Kiełbasińska Józefa, „ „ XI „

Biłgoraj.

Jagielski Jan, p. o. urz. IX st. pł.
Krogulec Edward, p. o. urz. X st. pł.
Krupa Stanisław, „ „ XI „

Garwolin.

Dobrzycki Stefan, p. o. urz. XI st. pł.

Janów Podlaski.

Czarniewicz Józef, p. o. urz. XI st. pł.

Krasnystaw.

Leszczyński Marjan, p. o. urz. XI st. pł.

Lublin.

Leszczyński Kazimierz, p. o. urz. IX st. pł.
Kotawa Barbara, „ „ XI „
Skowroński Gabryel, „ „ XI „

Siedlce.

Tuszyński Antoni, p. o. urz. XI st. pł.
Tarkowski Jan, p. o. urz. XI st. pł. (Urząd Pośrednictwa Pracy i Opieki Społ.).

Tomaszów.

Mizerska Róża, p. o. urz. XI st. pł.

Węgrów.

Laskowski Józef, p. o. urz. XI st. pł.

Zamość.

Brzostek Władysław, p. o. urz. IX st. pł.

Przeniesieni:

Biała.

Waśniewski Eugenjusz, p. o. urz. VII st. pł. do Łukowa.

Biłgoraj.

Dubel Józef, p. o. urz. X st. pł. (z etatu Min. Roln.).

Chełm.

Smuk Andrzej, p. o. urz. VIII st. pł. do Garwolina.

Garwolin.

Pląskowska Leokadja, p. o. urz. X st. pł. do Białej Podlaskiej.

Janów Lubelski.

Buderacki Juljan, p. o. starosty do Lubomla (Woj. Wołyń.).
Sobolewski Stanisław, p. o. urz. X st. pł. do Włodawy.

Janów podlaski.

Ferens Andrzej, p. o. urz. IX st. pł. do Białej Podlaskiej.

Łuków.

Panglisz Mieczysław, referent VII st. pł. do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie.

Puławy.

Meisner Franciszek p. o. urz. IX st. pł. do Komis. Rządu na m. Lublin.

Czaczkowski Wacław, p. o. urz. IX st. pł. do Chełma (z etatu Min. Aprow. na etat Min. Wewn.).

Węgrów.

Jaworski Marceli, p. o. urz. X st. pł. do Włodawy.

Włodawa.

Lohman Sławomir, referent VII st. pł. do Zarządu Centr. M. S. W. w Warszawie.

Zwolnieni:

Biłgoraj.

Jagielski Jan, p. o. urz. IX st. pł. (M. Apr.).
Sawicki Adam, „ „ IX „ „ „
Dercz Jan, „ „ IX „ (M. S. W.).

Chełm.

Więckowski Stanisław, p. o. urz. X st. pł.
Swierkowska Marja, „ „ XI „

Garwolin.

Staniszewski Tadeusz, p. o. urz. IX st. pł. (M. A.).
Staręga Aleksander, p. o. urz. X st. pł. (M. S. W.).
Kaliszówna Kajetana, „ „ XI „ (M. Apr.).
Bączkowski Józef, „ „ XI „ (M. Roln.).

Hrubieszów.

Hłyń Walenty, p. o. Starosty VI st. pł.
Kasperowski Ludwik, p. o. urz. IX st. pł.
Zalewski Adam, p. o. urz. IX st. pł. (M. Apr.).

Janów lubelski.

Właziacki Juljan, p. o. urz. X st. pł. (M. Apr.).

Janów Podlaski.

Gołębiowski Zygmunt, p. o. urz. X st. pł. (M. A.).
Sokołowski Stanisław, „ „ X „ „

Lubartów.

Gojdan Antoni, p. o. urz. IX st. pł. (M. Rol.).
Siwek Franciszek, „ „ X „ (M. Apr.).
Lipski Adam „ „ X „ (M. S. W.).
Gonciarska Cecylja, „ XI „ „
Plewicki Marjan, „ „ XI „ (M. Apr.).

Lublin.

Arkita Adam, p. o. urz. X st. pł. (M. S. W.).
Daszkiewicz Feliks, p. o. urz. XI st. pł. (M.S.W.).
Klimkiewiczowa Marja, „ „ XI „ (M. Apr.).

Łuków.

Dobrzyńska Janina, p. o. urz. IX st. pł. (M.S.W.).
Kaucka Stefanja, „ „ X „ (M. Apr.).
Brzozowski Aleksander, „ X „ „

Radzyń.

Roil Józef, p. o. urz. X st. pł. (M. Apr.).

Siedlce.

Rytel Józef, p. o. urz. IX st. pł. (M. Apr.).
Tchórznicki Zenon, p. o. urz. X st. pł. (M. Roln.).

Sokołów.

Chabielski Zygmunt, p. o. urz. VII st. pł. (M.Apr.).
Kwiatkowski Kazimierz, „ VIII „ (M.S.W.).

Tomaszów.

Kobylański Jan, p. o. urz. VI st. pł. (M. Apr.).
Leszczyńska Irena „ „ XI „ (M.S.W.).

Węgrów.

Mazurek Karol, p. o. urz. IX st. pł. (M. Apr.).
Jaroszewski Adam, „ „ X „
Hubicka Janina, „ „ XI „ (M. S. W.)

Zamość.

Lesiak Franciszek, p. o. urz. VII st. pł. (MSW).
Rabiński Zenon, „ „ IX „ (M. A.).
Ryba Stanisław, „ „ X „ „

Komisarjat Rządu.

Siess Kazimierz, p. o. urz. X st. pł. (M.S.W.).
Zawiszyna Janina, „ „ XI „ „

C.

OGŁOSZENIA:

Komisarz Rządu na m. Lublin ogłasza:

1) Zgubiono kartę pobytu za Nr. 365/K wydaną dn. 31/VII 1920 r. przez Kom. Rz. du na m. Lublin na imię Lejzora Mordki Terny.

2) Towarzystwo pomocy przeciw nędzy wyjątkowej pod nazwą „Bajs Lechem" urządziło uliczną sprzedaż znaczka i nalepek w dniach 25, 26, 27-go lipca r. b.

ze sprzedaży nalepek wpłynęło mk. 15500
„ „ znaczka „ „ 28190
43690
wydano na rozchody . . . . mk. 6190
pozostało czystego dochodu . mk. 37500

Prezes *Chaim Sznytberg.*

Lublin, dnia 16/VIII 1921 r.

3) Sprawozdanie ze sprzedaży nalepek Żydowskiego Towarzystwa Dobroczynności „Zykoron Hanes" w Lublinie 2 dn. 19 i 20 lipca b. r.

zebrano . . . . mk. 8000
rozchodowano za ogłoszenia, urządzenie nalepek i inne . . . . mk. 3000
pozostaje czystego zysku . . . mk. 5000

Zarząd.

4) Sprawozdanie ze znaczka na Schronisko Starców i Kalek T-wa Dobroczynności dnia 10 lipca 1921 r. Uzyskano czystego dochodu mk. 37173.

5) Sprawozdanie ze znaczka na Kolonje Letnie d. 12/6 b. r.

zebrano . . . . mk. 57649.50
wydatki wyniosły . . . . . „ 3889
otrzymano czystego dochodu . mk. 53769.50

Zarząd.

6) Sprawozdanie. Kwesta na rzecz Żydowskiego Towarzystwa Dobroczynności „Achi Ezer" urządzona dn. 4 lipca 1921 r. dała czystego dochodu 18111 marek.

Zarząd.

7) Zgubiono kartę pobytu wydaną dnia 26/III 1920 roku Nr. 159/K-188 przez Komendę Policji m. Lublina na imię Goldsztejna Hersza.

8) Zgubiono paszport zagraniczny wydany dnia 12/III 1921 r. za Nr. 253/I przez tut. Komisarjat Rządu na m. Lublin na imię Lejzora Cukra.

Starosta Lubartowski ogłasza:

1) Unieważnia się kartę bezterminowego urlopu, wystawioną przez P. K. U. Lubartów na nazwisko Antoni Kempa, ur. w r. 1886, z gm. Firlej, pow. Lubartów, któremu wydano duplikat.

2) Józefowi Ogórkowi z Sosnówki pow. Lubartów, skradziono kartę na rewolwer za Nr. 465, wydaną przez Starostwo Lubartowskie na rok 1921 r.

3) Zgubiono tymczasowe świadectwo Poż. Państw. Długoterminowej na kwotę minimalną 500 mk. wydaną w Urzędzie Starostwa w Lubartowie Franciszkowi Skowronkowi z os. Czemierniki Nr. 0572401.

Starosta Bialski ogłasza:

1) Jan Masłowski z Białej Podlaskiej zgubił kartę powołania i podanie tutaj Nr. odnośnych dzienników.

2) Zgubiono kartę powołania Bazylego Raczyńskiego Biała Podlaska.

3) Zgubiono przez Salkę Libmana ze Sławatycz urodz. w r. 1857 dowód osobisty wydany mu przez Urząd gminny w Sławatyczach dnia 26/VII 1920 r. L. 282.

4) Zgubiono kartę powołania Chaima Adkersztejna Biała Podlaska.

5) Frydberg Fejga zagubiła kartę pobytu dla cudzoziemców wydaną jej przez Starostwo w Białej Podlaskiej, 8 stycznia 1920 r. 5171/I. Kartę tę uznaję za nieważną.

6) Szmola Goldsztejn z Łomaz pow. Bialskiego zagubił dowód osobisty wydany mu przez Urząd gminny w Łomazach dnia 14/VII 1920 r. Nr. 215.

7) Zagubiono kartę odroczenia na imię Michała Kolendy z Bokinki.

8) Zagubiono kartę powołania Nr. 3 na imię Aleksandra Bojara Łukowce.

9) Szelest Stefanja zgubiła tymczasowy dowód osobisty wydany jej przez gminę Sidorki.

10) Władysławowi Chojnackiemu zostały skradzione koło stacji Boszków: dokumenty, nominacja Ministerstwa Rolnictwa na leśniczego lasów państw., paszport osobisty, karta łowiecka i karta na broń.

11) Stefan Korzeniowski pow. Biała Podl. gm. Zabłoć zagubił kartę odroczenia.

12) Cypa Pachter zgubiła dowód osobisty Nr. 241 i Boruch Pachter Nr. 242 wydanych im przez Urząd gminny w Sławatyczach.

13) Paweł Samociuk z gm. Sitnik pow. Bialskiego zagubił kartę odroczenia.

14) Józef Chomiczewski z Os. Sławatycze zagubił kartę powołania.

15) Berman Srul z Białej Podlaskiej zagubił kartę odroczenia.

16) Władysław Szkodnicki z Białej Podlaskiej zagubił kartę powołania.

17) Ela Rozenblum z Łomaz zagubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd gminy w Łomazach 18.VIII.1921 r. Nr. 315.

Starosta Radzyński ogłasza:

1) Srul Ber, garbarz z Wołynia, zagubiony dowód osobisty Lisiowólka 28/6 1921 r. Nr. 380.

2) Liber Liberzon z Radzynia zgubił paszport rosyjski.

3) Szloma Alman zagubił paszport rosyjski.

4) Krendla Szklarz z Wohynia zagubiony dowód osobisty „Lisiowólka z 12/6 1920 L. 105".

5) Berko Fenik z Radzynia zgubił paszport rosyjski.

6) Icko Glazberg z Radzynia — zgubił tymcz. dowód osobisty z 7/V 1919. L. 1245.

7) Chaja Małka Białoskórnik, skradziono tymcz. dowód osobisty Nr. 804 wyd. przez Magistrat Międzyrzeca.

8) Abram Goldsztejn, skradziono paszport wyd. przez Magistrat Międzyrzeca.

9) Nachman Sudberg z Radzynia, zgubił tymcz. dowód osobisty z 10/II 1920 r. L. 523 z kartą powołania P. K. U. Biała.

10) Paszkowski Władysław, wieś Paszki-duże ur. 1892 zgubił kartę powołania P. K. U. Biała.

11) Czykier Wiktor w. Żelizna ur. 1897 zgubił kartę bezterminowego urlopu (Dow. II Dyon. Woj. samoch. Lublin).

12) Lejzor Buraczek Międzyrzec zgubił kartę powołania Nr. 41 P. K. U. Biała 10/6 1921 r.

13) Leon Berechowski, Radzyń ur. 1900 r. zgubiono kartę bezterminowego urlopu (P. K. U. Biała).

14) Izrael Biba — zgubił tymcz. dowód osobisty Nr. 1005 wyd. przez Mag. Międzyrzeca.

15) Jankiel Falszpan skradziono tymcz. dowód osobisty wyd. Mag. Radzyń L. 4031 29/12 1919.

16) Abram Pegat zgubił tymcz. dowód osobisty wyd. przez Mag. Radzyń Nr. 445 1920 r.

17) Mordko Ajzensztejn, skradziono tymcz, dowód osobisty wyd. przez Magistrat Międzyrzeca L. 1026.

18) Herszko Rubinsztejn zgubił kartę powołania wyd. przez P. K. U. Biała i tymcz. dowód osobisty wyd. przez Magistrat Radzynia z 20/I 1920.

19) Falszpakowi Szmulowi z Radzynia skradziono paszport zagr. wydany przez tut. Starostwo L. 618/212811 paszport unieważnia się.

20) Janiuk Jan w 1896 gm. Misie zgubił kartę bezterm. urlop. (Baon zapas. 22 pp. Częstochowa).

21) Annie Próchniewicz z Radzynia skradziono tymcz. dowód osobisty Nr. 213 wydany przez Magistrat Radzyń.

22) Zygielman Lejzor z Radzynia zgubił paszport rosyjski.

23) Gawrońskiemu Czesławowi z Radzynia skradziono tymcz. dowód osobisty Nr. 195 i kartę powołania wyd. przez P. K. U. Biała.

24) Goldsztejnowi Anadje skradziono tymczasowy dowód osobisty Nr. 338.

25) Śmietance Moszkowi z Radzynia skradziono dowód osobisty Nr. 344.

26) Abramowi Rychterowi skradziono dowód osobisty i kartę powołania P. K. U. Biała rocznik 1893.

27) Bejli Żyto skradziono tymczasowy dowód osobisty z 21/10 1919 r. Nr. 3197.

28) Chana Edelman zgubiła dowód osobisty Nr. 3728 21/XII 1919 r.

29) Niewęgłowski Stanisław ur. w 1898 w Lichtach gm. Biała zgubił kartę odroczenia wystawioną przez P. K. U. Biała Podlaska.

30) Srulowi-Szymelowi Rotsztejnowi skradziono paszport rosyjski wydany przez Magistrat m. Radzynia.

31) Pomeranc Zelik zgubił dowód osobisty wyd. dn. 11/6 1919 r. L: 1584.

32) Rotfarb Chana zgubiła tymczasowy dowód osobisty wydany dn. 14/V b. r. Nr. 74.

33) Bronisławowi Filimonowi skradziono tymczasowy dowód osobisty z dn. 27/X 1919 r. Nr. 3254.

Starosta Sokołowski ogłasza:

1) Zamieszkała we wsi Zochy gminy Chruszczewka powiatu Sokołowskiego Helena Ogonowska zgubiła paszport krajowy, wydany na jej imię przez byłą władzę okupacyjną niemiecką.

2) Zamieszkała we wsi Maliszewa-Stara gminy Chruszczewka powiatu Sokołowskiego, Zofja Ilicka zgubiła paszport krajowy wydany jej przez b. władzę okupacyjną niemiecką.

3) Zamieszkała we wsi Zembrow gminy Sterdyń powiatu Sokołowskiego Józefa Peszko zgubiła wydany na jej imię paszport krajowy.

4) Zamieszkała we wsi Trzciniec Duży gminy Chruszczewka powiatu Sokołowskiego Bolesława Ratyńska, córka Aleksandra i Antoniny, zgubiła paszport krajowy, wydany na jej imię przez b. władzę okupacyjną niemiecką.

5) Edward Młynarczyk ze wsi Szczeglucina zgubił dowód osobisty z dnia 1 września 1919 r. Nr. 1442 wydany przez Urząd gminy Korczew.

Starosta Lubelski ogłasza:

1) Mieszkaniec wsi Pociecha gm. Jastków Piotr Paweł Dziechciowski zameldował Starostwu, że skradziono mu kartę tożsamości osobistej wydaną przez urząd gminy Jastków 13 stycznia b. r. za Nr. 12.

2) Zam. w folw. Kiełczewice gminy Piotrowice Antoni Bukowski komunikuje o skradzeniu mu w czerwcu r. b. karty na broń i polowanie wydanej przez tutejsze Starostwo w dn. 26 stycznia za l. 72.

3) Mieszkaniec kol. Kliny gm. Zemborzyce Piotr Samborski melduje iż dnia 27 maja b. r. zgubił pozwolenie na prawo posiadania rewolweru wydane przez Starostwo tutejsze 16-go kwietnia r. b, za l. 21043.

4) 22 lipca b. r. wybiegła klacz Antoniego Moscika ze stajni w Motyczce, lat 6 ze znakiem wypalonym na szyi 143, kara bez odmian i do tej pory nie wróciła.

5) W dniu 14 sierpnia b. r. o godzinie 5-ej rano przez mieszkańca wsi Trzciniec, gm. Chodel, Józefa Chojnackiego została zatrzymana we wsi Trzciniec niewiadomego właściciela klacz maści karej lat około 12, na prawej tylnej łopatce piętnowana literami I. K, zaś na lewej łopatce lit. A, oraz na wierzchu zadniej lewej łopatki porośnięta czarna szerść „płatek". Wymieniona klacz znajduje się u Józefa Chojnackiego, gospodarza wsi Trzciniec.

Starosta Chełmski ogłasza:

Posterunek Policji Państwowej gm. Świerze zatrzymał zbłąkane źrebię 1—½ roczne, maści gniadej, grzywa na lewo, lewa tylna noga w pęcinie biała.

Starosta Biłgorajski ogłasza:

1) Korenblit Lejba Józef z Biłgoraja zgubił dowód osobisty z dnia 6/III 1919 r. Nr. 559.

2) Sobol Szmul Szapsa z Tarnogrodu zgubił dowód osobisty z dn, 3/II 1919 r. Nr. 311.

3) Łukaszow Michał z Biszczy, ukradziono kartę pobytu z dn. 20 maja 1920 r. Nr. 2.

4) Pleskot Franciszek z Woli-Rozanieckiej skradziono dowód osobisty z dnia 2/VII 1921 r. Nr. 25 i zaświadczenie demobilizacyjne wydane przez P. K. U. w Zamościu z dnia 15/III 1921 r.

5) Wajsman Nusym z Biłgoraja zgubił dowód osobisty wydany z dnia 18/III 1921 r. Nr. 173.

Starosta Włodawski ogłasza:

1) Sołtysiakowi Antoniemu popis. roczn. 1901 z gm. Hańsk pow. Włodawskiego b. podof. skradziono zaświadczenie o bezterminowem urlopowaniu go, wydane przez D-wo Baonu Zap. 2 p. Leg. w Piotrkowie za Nr. 9782/20 z dnia 23/XI 1920 r.

2) Barwnik Józef r. 1896 z Parczewa pow. Włodawskiego zgubił kartę zwolnienia Nr. 977, wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska.

3) Cukierman Ela r. 1902 z gminy Turno pow. Włodawskiego zgubił kartę powołania Nr. 455, wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska.

4) Nieczyporuk Jakób r. 1894 z gm. Włodawa powiatu Włodawskiego zgubił kartę powołania Nr. 658, wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska.

5) Siemak Maksym r. 1893 z gminy Hańsk pow. Włodawskiego zgubił kartę powołania Nr. 693, wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska.

6) Tarasiuk Antoni r. 1895 z gm. Krzywowierzba pow. Włodawskiego zgubił kartę powołania Nr. 139, wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska.

Starosta Puławski ogłasza:

1) Mieszkańcowi wsi Pożóg gm. Puławy Kazimierzowi Bartuzi skradziono tymczasowy dowód osobisty wydany przez urząd gm. Puławy 2/I 1920 r. Nr. 309 i kartę powołania wydaną przez P. K. U. w Lubartowie.

2) Mieszkańcowi gminy Puławy Starostwa Puławskiego Mateuszowi Kępińskiemu skradziono tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd gminy Puławy 16 marca 1921 r. Nr. 117.

3) Mieszkańcowi miasta Puław Tanchenowi-Lejbie Bergrinowi skradziono dowód osobisty wydany przez Magistrat miasta Puław w dniu 21/I 1920 Nr. 548.

Magistrat m. Ostrowa Siedleckiego ogłasza:

1) Mordko Duman z Ostrowa Siedleckiego zgubił w lipcu r. b. 2 świadectwa na konie: I-sze wydane na konia maści kasztanowatej przez Magistrat m. Krasnobród na imię Nusyma Leflera i II-gie na klacz maści kasztanowatej wydane w Małopolsce.

OBWIESZCZENIE

o sprzedaży samochodu-osobowego „Adler".

Okręgowy Urząd Walki z Lichwą w Lublinie podaje do wiadomości, że w dniu 20 września 1921 r. o godz. 11-ej ppoł. w biurze tegoż Urzędu mieszczącego się przy ul. Szopena Nr. 18—drogą przetargu ustnego, poprzedzonego konkursem ofert, odbędzie się sprzedaż samochodu „Adler" siła motoru H. P. 13/30 z przynależnościami na warunkach następujących:

1) Przed rozpoczęciem przetargu ustnego winien każdy z reflektantów złożyć ofertę na kupno oznaczonego samochodu w biurze Urzędu w zapieczętowanej kopercie z napisem, „oferta na kupno samochodu „Adler" z zachowaniem przepisów ustawy stemplowej. Oferta winna zawierać: zaofiarowaną sumę, która nie może być niższa od sumy szacunkowej, ustalonej na 500.000 mrk. (pół miljona marek). Do oferty należy do-

łączyć kwit na wpłacone wadium w stosunku 10% od sumy szacunkowej, która przy ostatecznym rozrachunku będzie zaliczone do sumy kupna nabywcy, lub zwrócone przelicytowanym.

Wadium może być wpłacone do Kasy Skarbowej, lub do Kasy Urzędu za odnośnym poleceniem.

2) Nabywca winien wpłacić do godz. 4-ej pp. dnia 21 września 1921 r. (Kasa Skarbowa) na rachunek Ministerstwa Aprowizacji dział 4 § 3 zaofiarowaną sumę kupna po zaliczeniu wadium, a kwit wpłacenia złożyć w biurze Urzędu.

3) Przetarg rozpocznie się od najwyższej zadeklarowanej sumy.

4) W razie zrzeczenia się oferanta albo nie wpłacenia ostatecznie zadeklarowanej sumy w terminie, wadium przechodzi na własność Skarbu.

5) Bliższych szczegółów sprzedaży, wykaz przynależności i autoekspertyzy stanu samochodu udzieli Urząd od godziny 9 rano do 3½ pp.

6) Samochód zezwala się oglądać w garażu przy ulicy Bernardyńskiej Nr. 11 od godz. 1 do 3 pp. codziennie.

Lublin, dnia 3 września 1921 r.

Komisarz Rządu na m. Lublin ogłasza:

Zgubiono paszport zagraniczny za Nr. 2052 wydany 17/XI-20 r. przez Komisarza Rządu na m. Lublin na imię Stanisławy Góralskiej.

Dębowczyk Edward r. 1886 z m. Parczewa pow. Włodawskiego zgubił kartę powołania L. 218 przez P. K. U. Biała Podlaska.

Balbina Wojmanówna zgubiła świadectwo V kl. z roku 1916/17 wydanego w szkole p. Rzadkiewiczowej-Podkajowej w Sosnowcu.

OBWIESZCZENIE.

Okręgowy Urząd Walki z Lichwą w Lublinie na zasadzie rozporządzenia Ministra Aprowizacji z dn. 13 czerwca 1919 r. i ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej, poleca pod rygorem odpowiedzialności z artykułu 4 tejże ustawy, wobec rozpoczęcia z dniem 1 września, roku szkolnego, właścicielom wszystkich księgarni i sklepów z artykułami piśmiennemi, wystawić w terminie do 2 września r. b. w swych przedsiębiorstwach, na widocznem miejscu, cenniki posiadanych podręczników i przedmiotów szkolnych, oraz przedstawić po jednym egzemplarzu cennika do tutejszego Urzędu (ul. Szopena 18) od godziny 10 do 2 pp.

Naczelnik Okręg. Urzędu (—) *Karol Obniski.*

Lublin, dn. 30 sierpnia 1921 r, 2529.

Urząd Starościński w Zamościu ogłasza:

Dnia 13 lutego r. b. na stacji Warszawa skradziono paszport zagraniczny wydany przez Starostwo Zamojskie za Nr. 5044/II na imię Syma Sztokhamer.

Zgubiono w Warszawie dnia 21 maja 1921 r. paszport zagraniczny wydany przez Komisarza Rządu na m. Lublin dn. 8 lutego 1921 r. L. 101/II na imię Szejndli Zorman.

Dnia 2 kwietnia r. b. na stacji Dęblin skradziono paszport zagraniczny, wydany przez Komisarjat Rządu na m. Lublin za Nr. 1912/II na imię Rachmana Abrama Moszka.

Wydział Hipoteczny Powiatowy w Tomaszowie Lubelskim obwieszcza iż otwarte zostały postępowania spadkowe po śmierci:

1) Macieja Kurkiewicza oraz Antoniego i Antoniny małżonków Latało właścicielach połowy nieruchomości hip. № 123 w Tomaszowie.

2) Marcina Karpińskiego właściciela części nieruchomości hip. Nr. 212 i Nr. 255 w Tomaszowie.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznacza się na 15 lutego 1922 r., w którym to dniu osoby interesowane winny z odpowiednimi dowodami stawić się w kancelarji tegoż Wydziału Hipotecznego celem ujawnienia swych praw pod skutkami prekluzji.

Ogłoszenie o znalezionych zwłokach.

Sędzia śledczy powiatu Tomaszowskiego na mocy art. 348 u. p. k. podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 7 lipca 1921 r. w lesie pomiędzy wsiami Maziły i Susiec, w oddaleniu o 40 kroków od toru kolejowego, znalezione zostały w stanie zupełnego rozkładu rozszarpane przez zwierzęta zwłoki mężczyzny ubranego w koszulę białą, spodnie wojskowe i kalesony płócienne białe fabryczne, wzrostu 170 cm. koloru włosów blond, zmarł zgodnie z opinją lekarza sądowego i danymi oględzin, wskutek postrzału w skroń, prawdopodobnie był zamordowany w celu rabunku, ponieważ tylna kieszeń w spodniach była wywracaną i brak innej odzieży i obuwia.

Każdy komu może być wiadome imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i inne szczegóły, dotyczące osoby zmarłego mężczyzny, obowiązany jest zawiadomić o tem Sędziego Śledczego w Tomaszowie Lub.

Od Administracji.

Zapowiedziana w ostatnim numerze Dz. Urz. Woj. Lub. podwyżka ceny prenumeraty przedstawia się następująco:

Od 8 numeru b. r. począwszy cena egzemplarza wynosi—**mk. 50.**

Nowa rata prenumeracyjna — **mk. 500.**

Poprzednia rata prenumeracyjna w wysokości 140 mk. została wyczerpana z Nr. 6/7, który kosztował 60 mk.

Administracja uprasza Urzędy Starościńskie i Samorządowe Woj. Lub. oraz wszystkich prenumeratorów, którzy chcą nadal otrzymywać Dziennik o niezwłoczne wpłacenie nowej raty prenumeracyjnej do Pocztowej Kasy Oszczędnośc. na konto Dziennika 100—200 — najdalej do **31 października b. r.**

Nowa cena ogłoszeń podana w nagłówku.

Redakcję zakończono 15 września 1921 r.

Druk. Państwowa w Lublinie.